Наш ДІМ

6
2001

Для тих, хто будує чи вже має оселю

А у нас нова рубрика "Дитяча сторінка"!

(стор.29)

Українська мрія – власний дім!

Альтанки від підприємства "Збірні будинки" – Виберіть найпривабливішу!

(стор. 24)

Плани на стор.6-7

У 2002 РОЦІ – ПРОЕКТИ КОТЕДЖІВ, ДАЧНИХ БУДИНКІВ, ПОРАДИ ЩОДО ОБЛАШТУВАННЯ ОСЕЛЬ!

Як будують "приватники" за кордоном?

Тату, як я мрію жити в такому котеджі!..

Цей мансардний будинок (див. обкладинку, рис. 1, 2) з розмірами в плані 10x12 м і загальною площею 217 кв м - типовий з котеджів, що будують у Західній Європі. Він обладнаний усіма сучасними інженерними способами комунікацій і призначений для проживання протягом усього року; проект передбачає всі необхідні приміщення. Об'ємно-планувальне рішення таких котеджів раціональне.

Конструктивні особливості будинку. Будувати таке житло можна в Україні, у районі зі звичайними геологічними умовами будівельного майданчика, з вагою снігового покрову до 100 кг/м^2, середньою від'ємною температурою в зимовий період -26°С і нормативною глибиною промерзання 1,4 м. За відносну оцінку 0,000 прийнята оцінка чистої підлоги першого поверху котеджу.

Через головний вхід можна потрапити у просторий хол (рис. 3), з якого відразу піднятися на мансардний поверх чи пройти до загальної кімнати. З холу передбачений вхід на кухню, у туалет і в кімнату для гостей, яка для зручності має пряме сполучення з ванною кімнатою, з'єднаною з туалетом. Окремий туалет і ванна кімната, розташовані поруч з гардеробом, призначені для гостей й членів родини.

Загальна кімната - оригінального планування, з еркером, у ніші якого можна встановити обідній стіл. У мансардному поверсі над еркером - балкон. У загальній кімнаті є камін приставного типу, який зручніше розташувати біля стіни сходової клітки. Це дасть можливість улаштувати димохід та вентиляційний канал усередині стіни. Такий варіант не вимагає окремого фундаменту під камін.

Із загальної кімнати є другий вихід на патіо. Вхідні двері - подвійні: зовнішні - стальні, виконують захисну функцію, а внутрішні - утеплені.

Патіо площею 41 кв м піднято над землею на 0,95 м й призначено для відпочинку членів родини і їхніх гостей у гарну

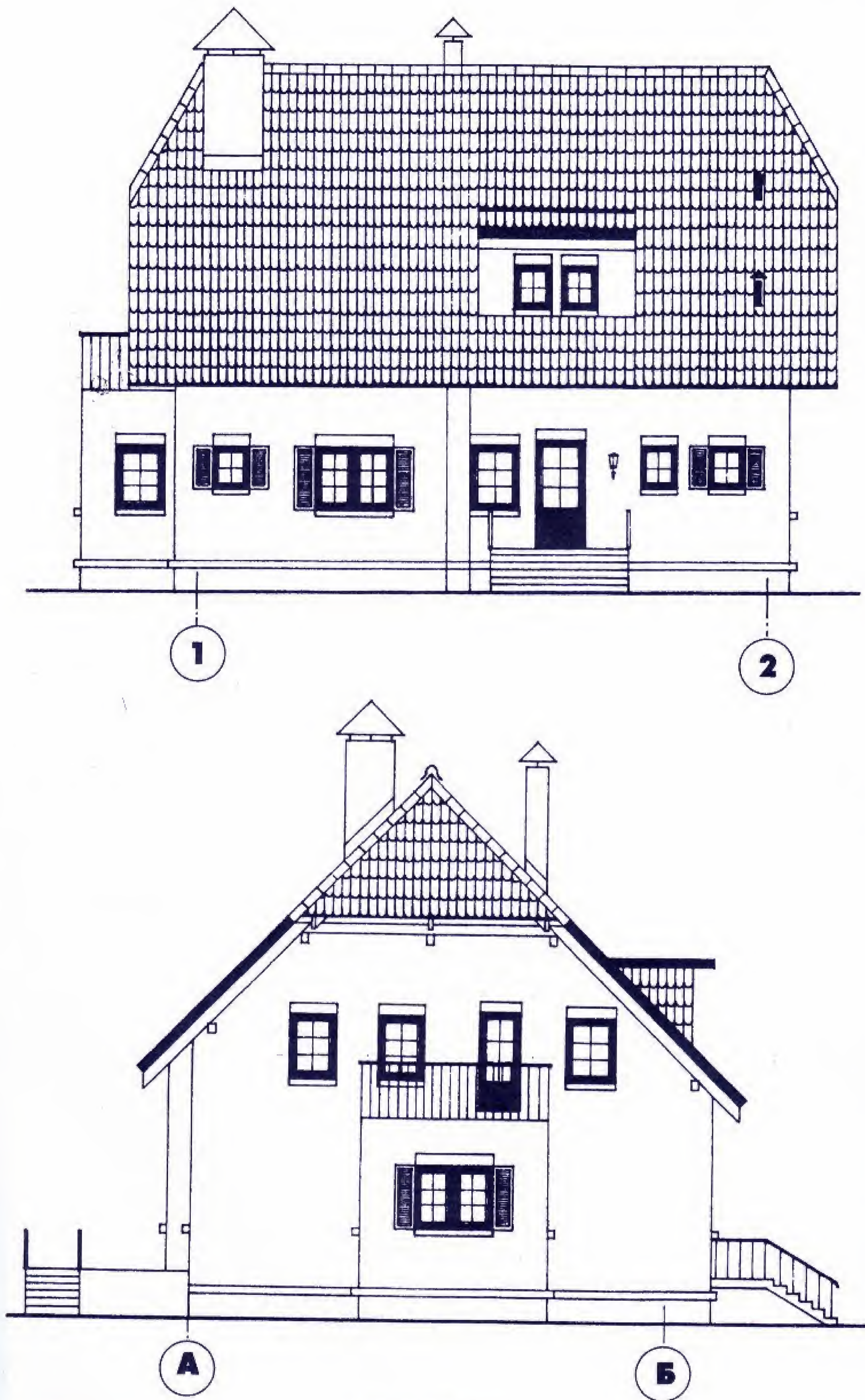

Рис.1. Фасади

погоду, а також навесні, коли сніг ще не розтанув, але вже установилися сонячні дні. Затрати на його будівництво незначні.

Кухня площею 11 кв м достатня для розміщення в ній сучасного кухонного устаткування. Звідси двері ведуть у приміщення, де встановлений котел водяного опалення, що забезпечує постійну температуру усередині будинку, необхідну для цілорічного проживання.

З холу першого поверху по сходах можна піднятися на мансардний поверх (рис. 4) і потрапити у хол, з якого через коридор передбачений вихід на балкон, а також у три спальні, обладнані вбудованими шафами. Є також окремі входи у ванну кімнату і туалет. Хол і сходи висвітлюються через два вікна мезоніну, а коридор - через скляні балконні двері.

Фундамент - стрічкового типу, дрібного закладення (мал. 5). Стрічка - з монолітного бетону марки "300" (У25), з арматурою періодичного профілю класу А-III. Її монтують у виді чотирьох вертикальних плоских каркасів. Такий фундамент дозволяє істотно зменшити витрати бетону.

При відсутності на будівельному майданчику електровібратора бетон потрібно використовувати дрібної фракції, рухливої консистенції для самоущільнення при укладанні в опалубку. Бажано використовувати бетон заводського виготовлення, який має сертифікат (паспорт). На будівельний майданчик його доставляють у бетономішалках.

При бетонуванні фундаменту в зимових умовах, коли температура зовнішнього повітря не нижче 3°С, необхідно використовувати бетон марки "500" і вище. При цьому треба застосувати прогрівання (електричне чи іншого типу), щоб уникнути заморожування бетону.

Поверхні фундаменту, що будуть закриті землею, необхідно двічі обмазати розігрітим будівельним бітумом по попередньо ґрунтованій сухій поверхні.

Глибина закладання фундаменту прийнята 0,6 м від планувальної оцінки будівельного майданчика. Процесам здіймання перешкоджає піщана підсипка (з чистого, без домішок глини і суглинків, грубозернистого піску), яка повинна спиратися на материковий ґрунт.

Пісок треба ретельно утрамбувати шарами по 0,1 м із проливанням водою у теплий час року. Для підвищення несучої здатності ґрунту, а також, щоб перешкодити всмоктуванню піском бетонного "молока", під фундаментом розміщують шар чистого гранітного щебеню товщиною 0,1 м.

При влаштуванні фундаменту треба мати на увазі, що замочування ґрунтової основи призводить до зниження його несучої здатності. Тому котлован під фундамент не повинен тривалий час бути під впливом атмосферних опадів.

Цоколь - продовження фундаменту і виконують його також з монолітного бетону. Висота цоколя від верху вимощення - 0,5 м.

Горизонтальну гідроізоляцію стін влаштовують поверх цоколя по вирівняній поверхні. Вона складається з

(Продовження на стор.6)

Рубрику "Як будують "приватники" за кордоном?" планується продовжити у наступному році!

ОГОРОЖА

Рис. 4

Кам'яна огорожа - красиве, надійне і тривале вирішення проблеми. При цьому важливе те, що її можна влаштувати самотужки. Після складання плану огорожі і точного визначення її кордонів

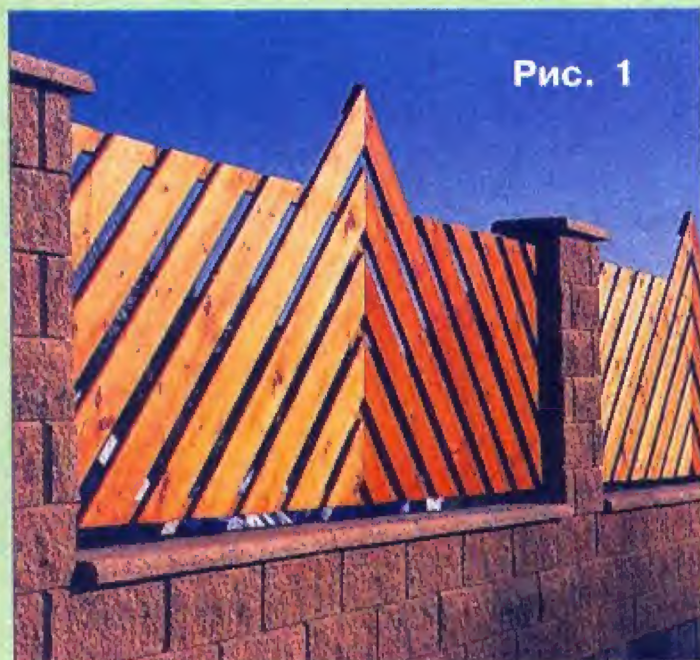

Рис. 1

беруться за роботу. Планують кам'яні стіни і мурують кутові стояки. Останні роблять окремо або вимуровують як продовження стіни. Простір між камінними стояками можна облаштовувати дерев'яними (рис. 1) або залізними елементами.

Фундамент заглиблюють мінімум на 75 см, щоб уникнути його пошкодження від промерзання грунту. Роботу починають з маркування шнуром майбутньої стіни. Потім викопують рівчак, трохи ширший запланованої стіни. Через кожні 6 м встановлюють відповідну м'яку пластинку шириною 10 мм, що захистить огорожу в разі її температурного розширення. Щоб запобігти нерівномірному

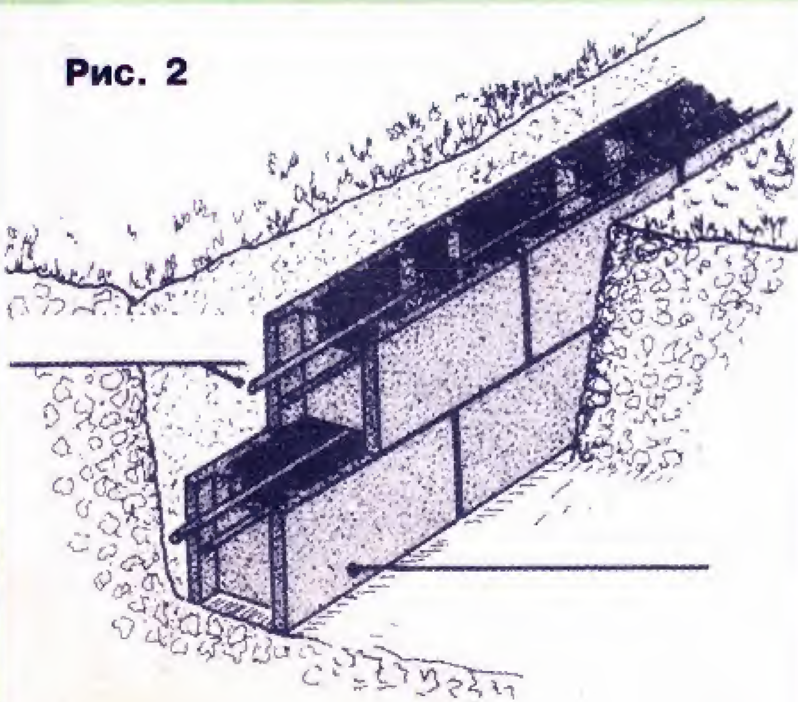

Рис. 2

просіданню фундаменту і виникненню тріщин, у рівчак уздовж фундаменту прокладають стальний дріт (будівельну сталь) діаметром приблизно 10 мм. Приклад укладання армованої сталі у разі використання опалубки із каміних плит зображено на рис. 2. Фундамент наповнюють бетоном. Поверхня фундаменту має бути строго вертикальною і гладкою. Після висихання бетону на фундамент встановлюють відповідну гідроізоляцію.

Якщо фундамент вже готовий, роблять достатньо рідкий будівельний розчин цементу і піску у співвідношені 1:4. Якщо огорожу

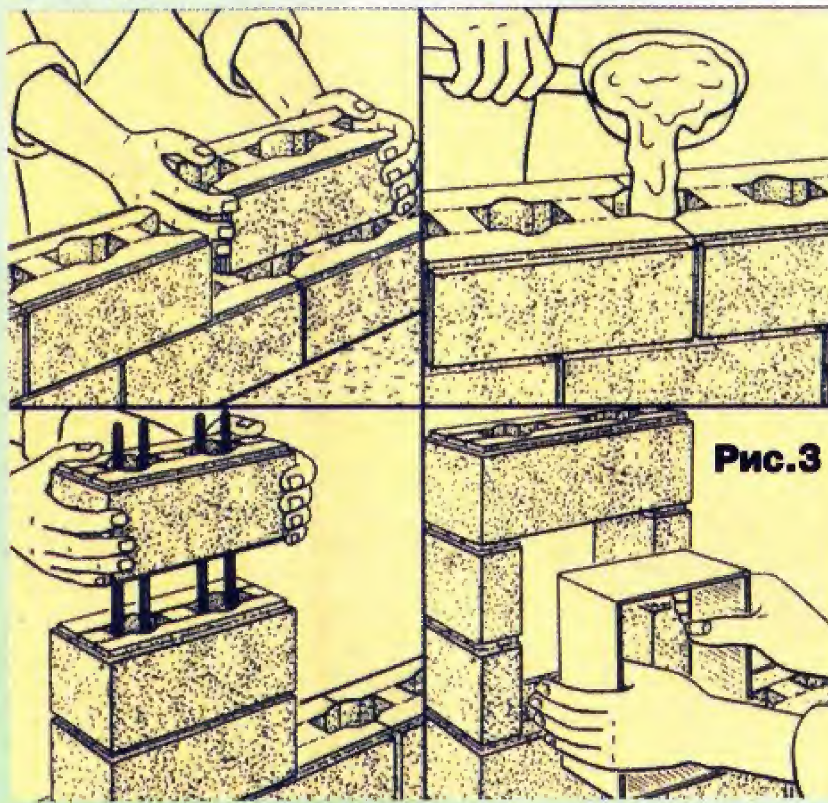

Рис.3

вимуровують із спеціальних для цього призначених камінних плит (рис. 3), то їх укладають із зазором або один на другий. Стояки зміцнюють армованою сталлю і заповнюють бетоном. Ящик для листів встановлюють у обраному місці. Часто огорожу влаштовують також із природних камінців.

Особливо привабливою є дерев'яна огорожа. В ідеальному випадку її поєднують із обраним стилем всього будинку, фасаду чи балкону (див. рис. 4; 5; 6). Так створюється гармонічна і цілісна єдність усієї земельної ділянки. Є різноманітні огорожі - плетені, діагональні, перпендикулярні тощо. Строк служби огорожі залежить від міцності стояків і якості захисту деревини. Останню просочують відповідною захисною сполукою (антисептиком). Якщо немає можливості її придбати, деревину можна просочити відпрацьованим моторним маслом (переробкою). Найдовше зберігається огорожа із ялини, модрини, сосни тощо. Кущові насадження біля огорожі зорово підкреслюють і підтримують її, якщо вони вдало розміщені на земельній ділянці. Однак біля кущів має бути достатньо місця для догляду за ними і огорожею. Відстань між стояками має бути не більшою 3 м, щоб огорожа не провисала і не руйнувалась. Стояки можуть бути також з деревини, їх вкопують у грунт приблизно на 60 см. Якщо

Рис. 5

Рис. 6

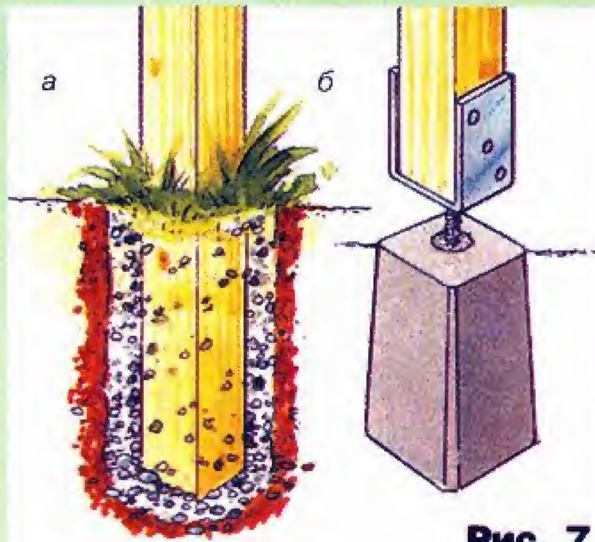

Рис. 7

Дерев'яну опору (а) заглиблюють у землю. Дрібний щебінь добре відводить дощову воду від опори. На рис.7,б зображено закріплення опори до башмака бетонного цоколя, що надійно захищає деревину.

Рис. 8

Бетонні цоколі виготовляють різних розмірів. В отворах цоколів закріплюють відповідні металеві башмаки.

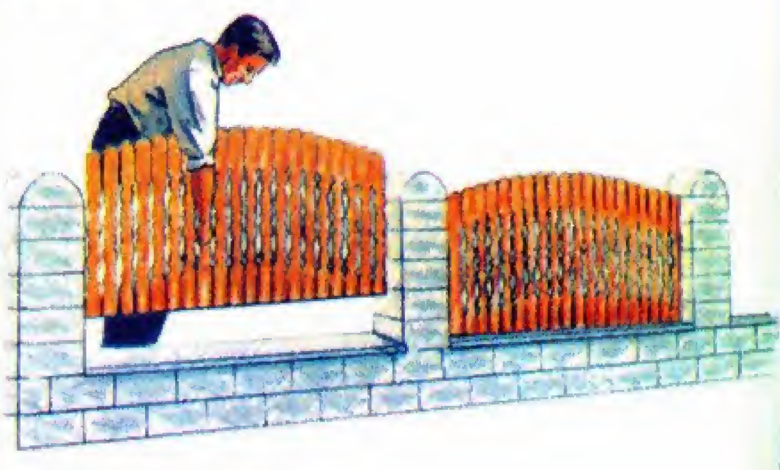

Рис. 9

Надійною є огорожа, змонтована на бетонному цоколі. Така огорожа довго служить, їй також не можуть зашкодити різні гризуни.

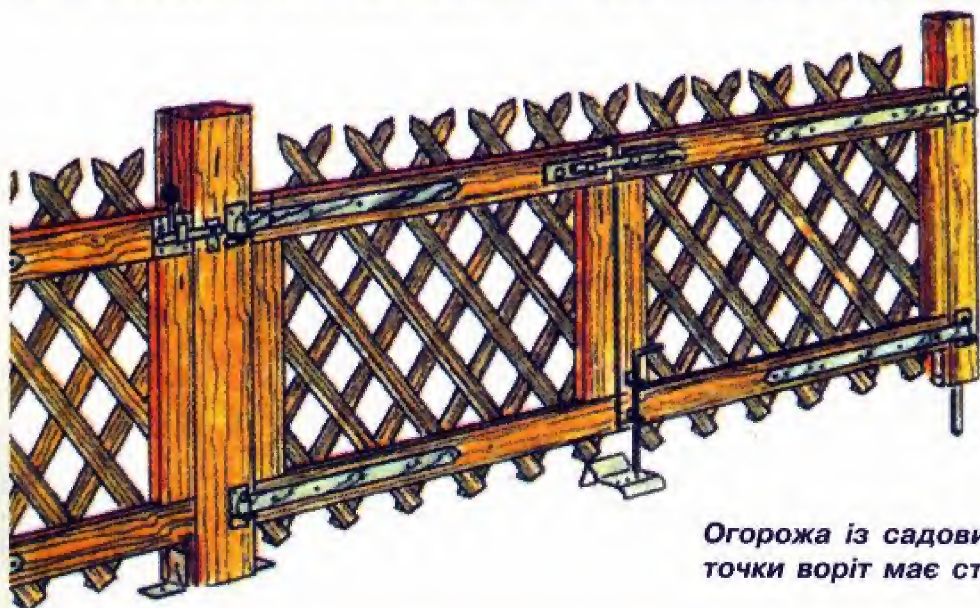

Верхня металева частина опори з кулею, яку закручують на штир.

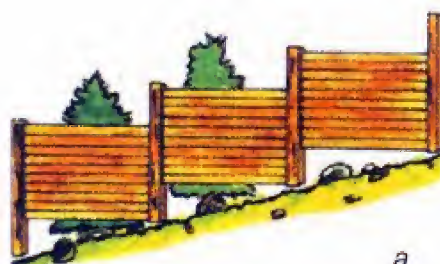
Плоский металевий ковпак, що прибивають по боках гвіздками. Наведені металеві насадки (можна оцинкувати) на дерев'яні опори захищають останні від гниття, а також служать прикрасою огорожі.

стояк вкопують у грунт, то біля нього засипають гальку (кругляк), що дає можливість швидко відводити дощову воду від деревини (рис. 7). Довговічність дерев'яному стояку надає цементний цоколь і металевий башмак (рис. 7, праворуч). Бетоні цоколі можна виготовляти різної висоти (рис. 8). Надійним є суцільний бетоний чи кам'яний цоколь (рис. 9). Якщо ж використовують залізні елементи, їх необхідно оцинкувати для стійкості проти іржі. Зрозуміло, якщо цього не зроблено, їх періодично очищають і фарбують.

П.П. Падіковий

Огорожа із садовими воротами. Відстань від землі до нижньої точки воріт має становити 5-10 см.

Дерев'яна огорожа із розміщенням елементів обшивання по горизонталі (а) і вертикалі (б).

Приклади різних видів огорож, що пропонуються німецькими спеціалістами

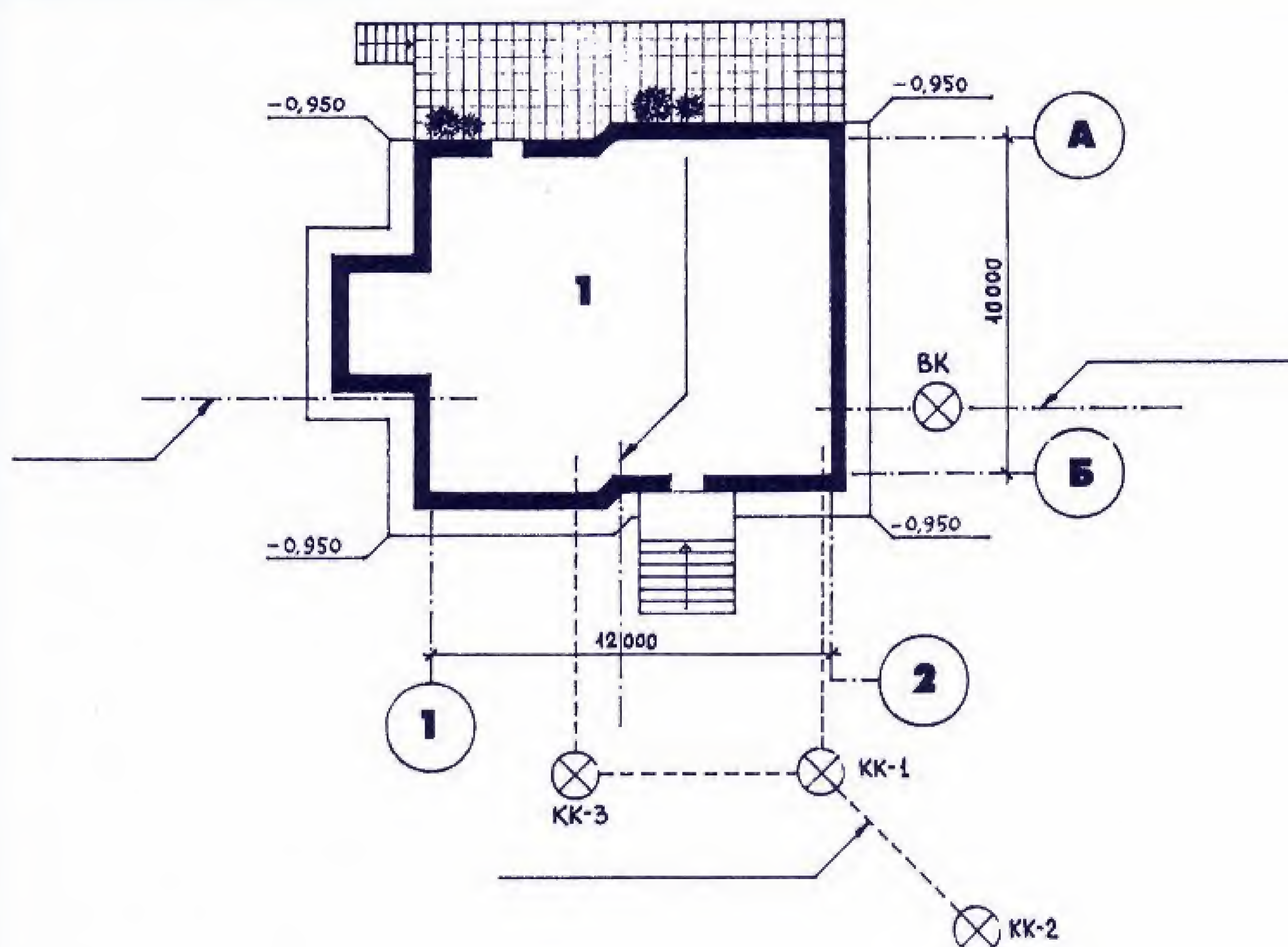

Рис.2.Генеральний план

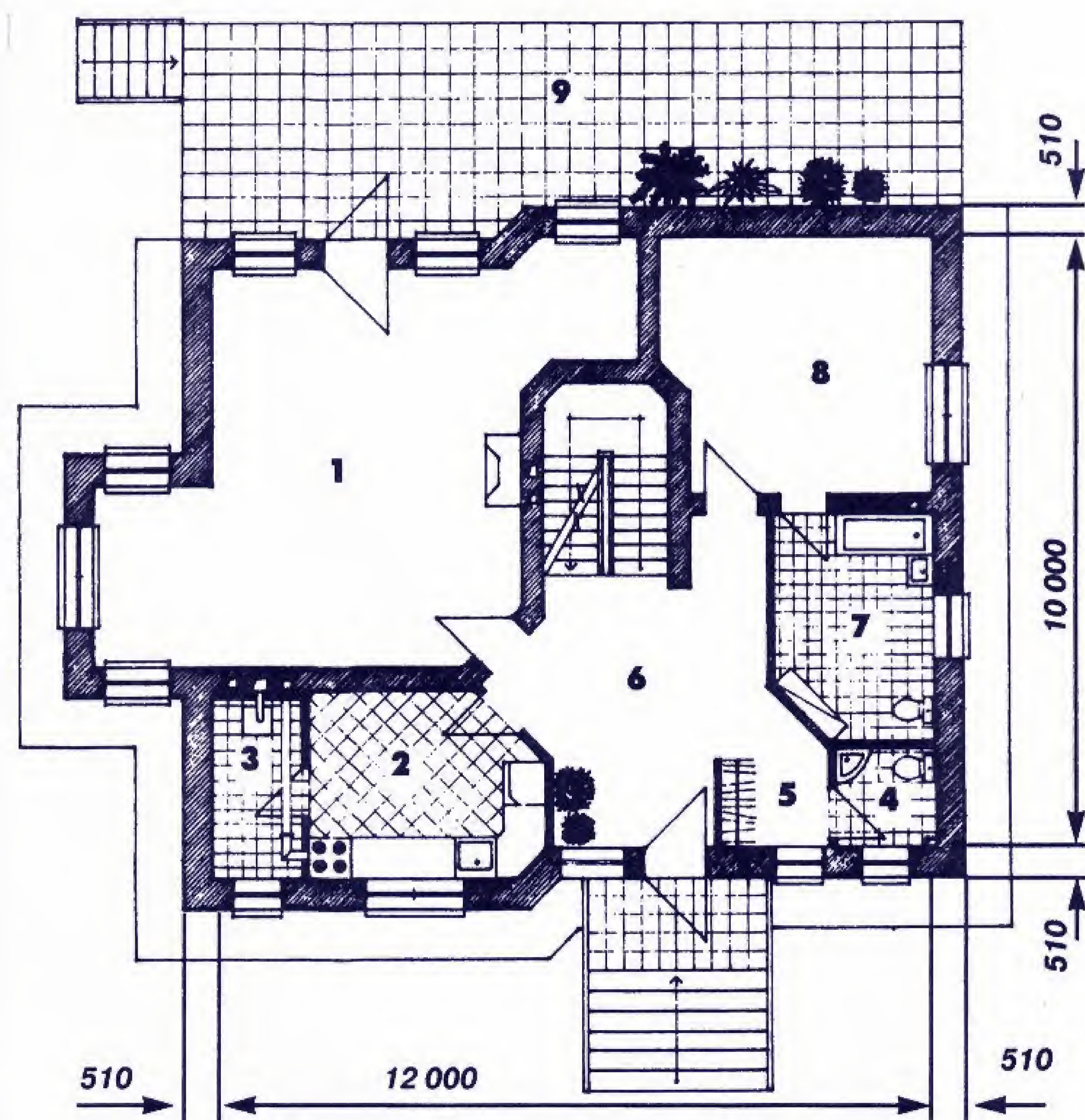

Рис.3. План першого поверху 111,5м²: 1 - загальна кімната (42); 2 - кухня (11); 3 - котельня (4,5); 4 - туалет (2,5); 5 - гардероб (2,5); 6 - хол зі сходами (22); 7 - ванна (9); 8 - кімната для гостей (18), 9 - патіо (41).

двох шарів гідроізолу на гарячій бітумній мастиці.

Для кладки наружних стін застосовують пустотілу цеглу червоного кольору традиційного розміру чи модульної марки "150" на цементному розчині М150. Зовнішню версту кладки виконують з облицювальної цегли з розшивкою швів. Внутрішня верста - зі звичайної пустотілої цегли чи піноблоків.

При влаштуванні внутрішньої версти кладки з пінoблоків для перев'язки з зовнішньою верстою укладають сталеву кладочну сітку. Тип кладки - звичайна ланцюгова з перев'язкою через три ряди; товщина швів - 10мм.

При зведенні зовнішніх стін з цегли товщина їх повинна бути 0,51 м, при застосуванні пінoблоків - 0,43 м.

Зовнішні стіни також можуть бути виконані під штукатурку. Однак, перевага лицьової цегли полягає в тому, що немає необхідності регулярно проводити поточний ремонт штукатурки і фарбування фасаду. Купуючи один раз досить дорогу лицьову цеглу, забудовник вирішує питання з ремонтом фасаду раз і назавжди.

Перегородки на першому поверсі - з пустотілої цегли марки "150" на цементному розчині М150 (У12,5). Товщина їх - 0,38 м й 0,12 м. Усі цегельні перегородки необхідно армувати стальною кладочною сіткою через три ряди по всій висоті, а також перев'язувати з несучими стінами під час кладки. Якщо це зробити неможливо, треба залишити штраби і випуски з кладочної сітки. На мансардному поверсі стіни сходової клітки, ванни й туалету - з пустотілої цегли; інші - дерев'яні.

Перекриття першого поверху виконано традиційно по несучих балках із бруса площею поперечного перерізу 150х180 мм.

У зоні ванної кімнати і туалету перекриття зроблене з типових збірних залізобетонних плит, що дозволяє спростити влаштування гідроізоляції підлоги і всієї її конструкції в цих приміщеннях.

Покриття над еркером - з монолітного бетону, що армують арматурою періодичного профілю класу А-ІІІ.

Перед укладанням несучих прогонів перекриття необхідно виконати наступні підготовчі роботи. Торці брусів треба обпиляти або отесати під кутом 60°, потім кінці на відстані 0,75 м просочити антисептиком (крім торців балок) і обгорнути двома шарами толю. Після цього кінці несучих балок можна зашпарувати в цегельну кладку - у іншому випадку вони згниють. Усі несучі прогони необхідно просочити вогнезахисним розчином.

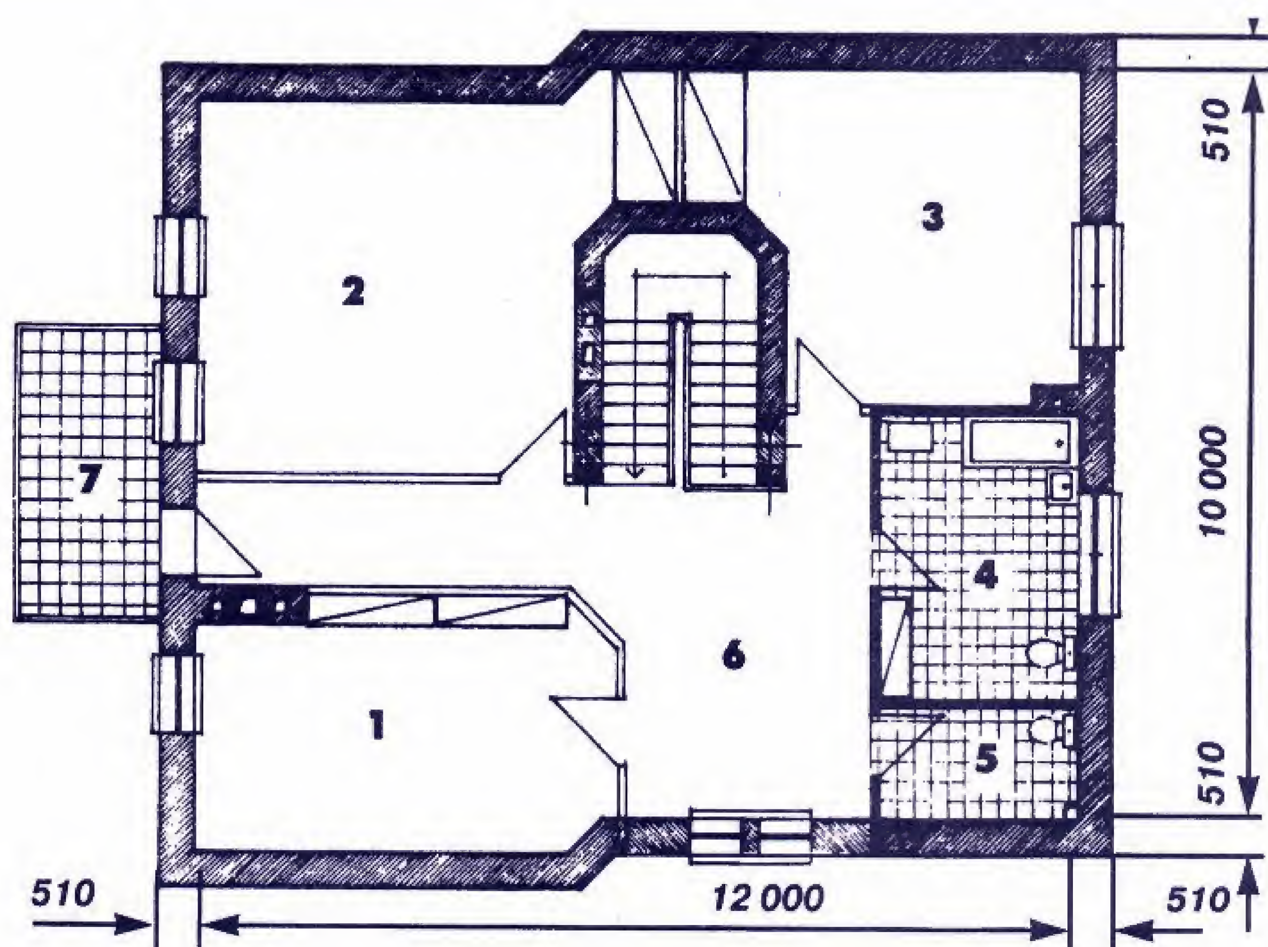

Рис. 4. План мансарди – 106 м² без балкону: 1 - спальня (16); 2 - спальня (27); 3- спальня (19); 4 - ванна кімната (10); 5 - туалет (4); 6 -хол зі сходами і коридором (30), 7- балкон (8)

перемичок.

Сходи в мансардний поверх - дерев'яні, двомаршеві з проміжною площадкою. Косоури виконані з обрізної дошки хвойних порід площею поперечного перерізу 50x200 мм. Східці зроблені з цільної дошки площею поперечного перерізу 50x300 мм, висота кожної - 0,2 м.

Покрівля - двосхила, під кутом 45°, із двома напіввальмами в торцях будинку. Напіввальми виконані під кутом 60°.

Похилі крокви спираються на мауерлати і коньковий брус (рис. 6). Усі несучі елементи покрівлі роблять з якісної обрізної деревини хвойних порід, вологістю не більше 14%. Між кроквами по підшивці укладають пароізоляцію і легкий утеплювач, зверху по решетуванню - металочерепицю. Ділянки кроков, мауерлатів, прогонів, що прилягають до цегельної кладки, ретельно антисептують і ізолюють двома шарами толю.

Перемички - типові збірні залізобетонні. Під зовнішню версту цегельної кладки замість залізобетонних перемичок встановлюють стальний куточок площею поперечного перерізу 125x125 мм, що спирається на краї віконних отворів і зовнішніх дверей, залишаючи по 0,25 м з кожного боку. Використовують його для укладання над прорізами декоративних цегельних

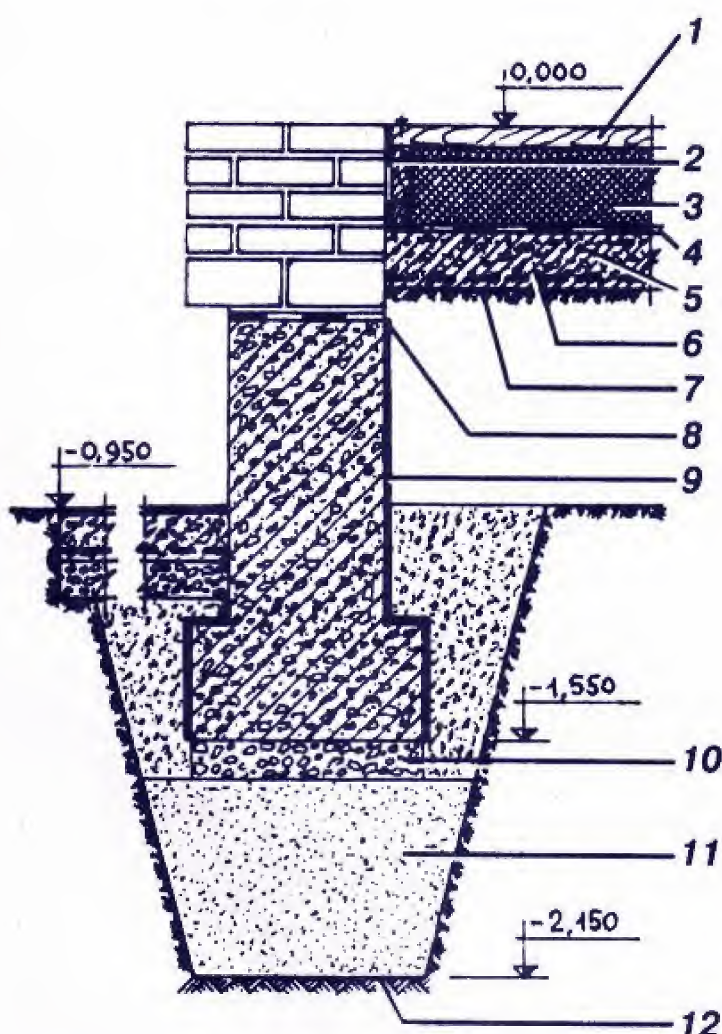

Рис. 5. Фундамент (переріз): 1 - дошка підлоги товщиною 50 мм; 2 - лаги (обрізна дошка перерізом 50x200 мм, максимальний крок -1,0 м); 3 - утеплювач (керамзит 0,2 м); 4 - пароізоляція; 5 - бетонна підготовка 0,15 м; 6 - сталева сітка; 7 - утрамбований ґрунт зворотної засипки; 8 - горизонтальна гідроізоляція; 9 - обмазка гарячим бітумом; 10 - чистий щебінь; 11 - крупнозернистий пісок; 12 - материковий ґрунт

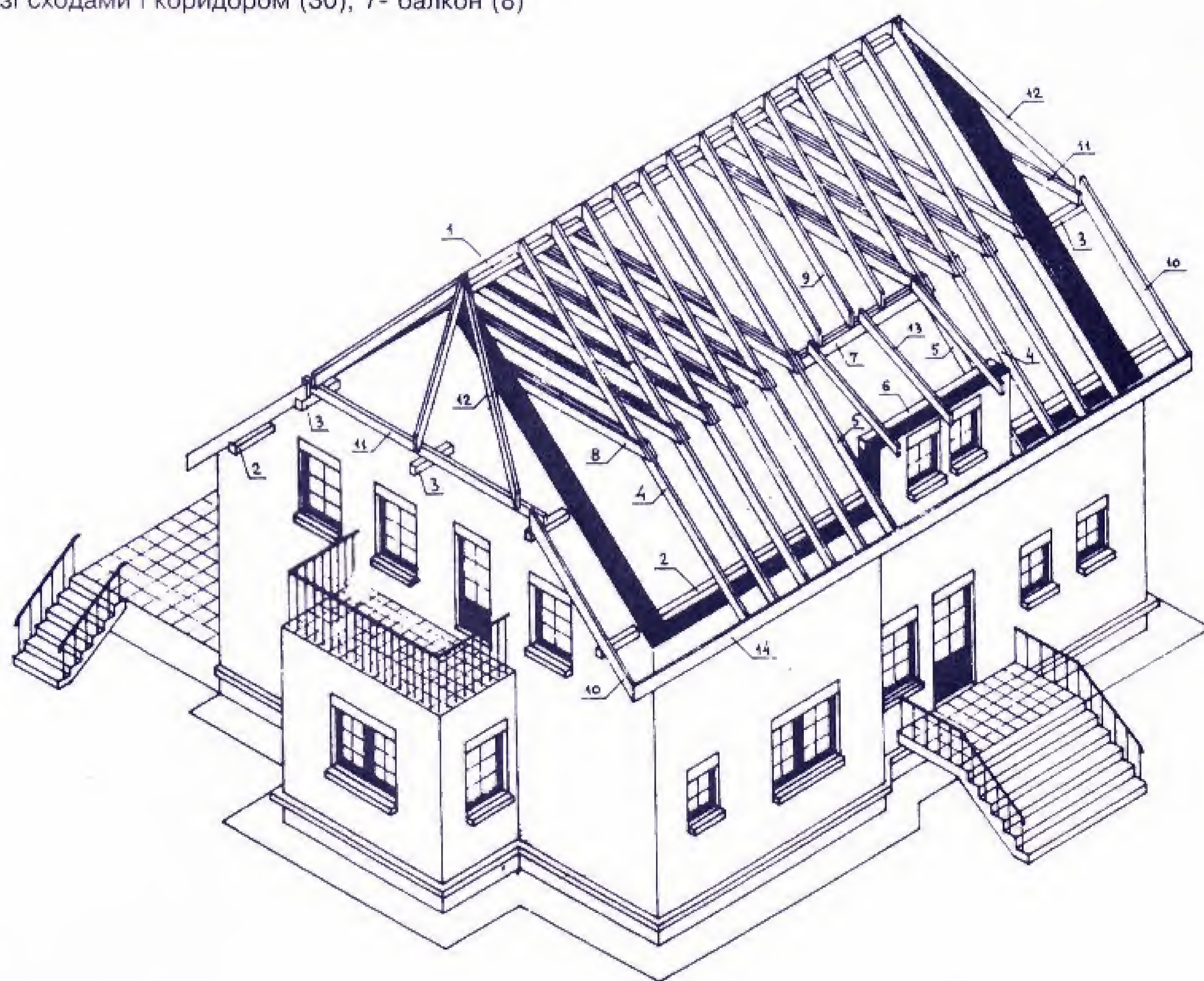

Рис. 6. Загальний вигляд будинку: 1 - коньковий брус; 2, 6 - мауерлат; 3 - консольний брус для опори кроков напіввальми; 4 - крокова; 5 - посилена крокова; 7 - посилений ригель; 8 - ригель; 9, 10 - укорочена крокова; 11 - опорна дошка кроков напіввальми; 12 - стропильні дошки напіввальми; 13 - стропильні дошки підвищення мансарди; 14 - фронтальна дошка підшивки карнизу.

А.Кривутенко

Зведення стін "у чашу" (поради фахівців)

Банний комплекс 11900 мм на 10770 мм. Збудований 20.08.2001 р. в пгт. Бортничі. Проект виконано в давньо-руському стилі. Запропонований нашими архітекторами та дизайнерами. Середня площа забудови дорівнює 170 м кв. Середня корисна площа 96 м кв. Основа виконана з бутового каміння, стіни з оциліндрованої колоди D=180 мм. Покриття будівлі виконано з натурального очерету товщиною 300 мм. В будівлі розташувались такі приміщеня: вітальня, кухня, столова, спальня, сауна, душ, роздягалка, госп. приміщення, тераса.

Цікаво, що Сім Чудес світу, хоча й створені були нашими пращурами дуже давно, не втрачають своєї актуальності і до цього часу, а нові чудеса якось і не з'являються. Ми сьогодні так заклопотані добуванням хліба насущного, що навіть не намагаємося створити щось по-справжньому надзвичайне. І процес такого здрібнення почався не сьогодні. В XIX столітті одне з наших російських чудес - Теремний палац царя Олексія Михайловича-Тишайшого в Коломенському - розібрали, бо влада вважала, що спеціалістів, здатних відреставрувати це Восьме чудо світу, не існує. А треба сказати, що в основі цієї будівлі були здавна розповсюджені по усій Росії способи зведення стін "у чашу і в лапу", якими користуються деякі майстри і в наш час.

У Києві в 80-ті роки був збудований музей архітектури і побуту України. В цьому музеї показані будинки з початку XVIII століття і до нашого часу. Церква, яку розшукали в Карпатах простояла 2 століття і стоїть досі.

Отже, якщо використовувати секрети старих теслярів, то й сьогодні можна створювати архітектурні чудеса.

Гарна хатина кутами...

Детальний опис зведення стін "у чашу" - одного з найстаріших і оригінальних видів зрубу на Русі - подається у друкованому періодичному виданні вперше. Цей спосіб є досить практичним, оскільки у кутах зрубу залишаються випуски колоди, завдяки чому у помешканні тепло навіть у найлютіші морози. Таким зрубам не страшні ані вітри, ані волога.

Банний комплекс 5500 мм на 5000 мм. Збудований 05.10.2001 р в с. Чапаївка. Проект виконано в традиційному закарпацькому стилі з орнаментною різьбою по дереву. Проект запропоновано замовником. Середня площа забудови 35 м кв. Середня корисна площа 28 м кв. Основа виконана з стрічкового збірного фундаменту, стіни виконані із зрубу різного діаметру. Покриття будівлі виконано з найсучаснішого матеріалу (гутаніт). У будівлі розташувались такі приміщеня: кімната відпочинку, душ, с\в, сауна з дров'яною піччю. На другому поверсі велика спальна кімната.

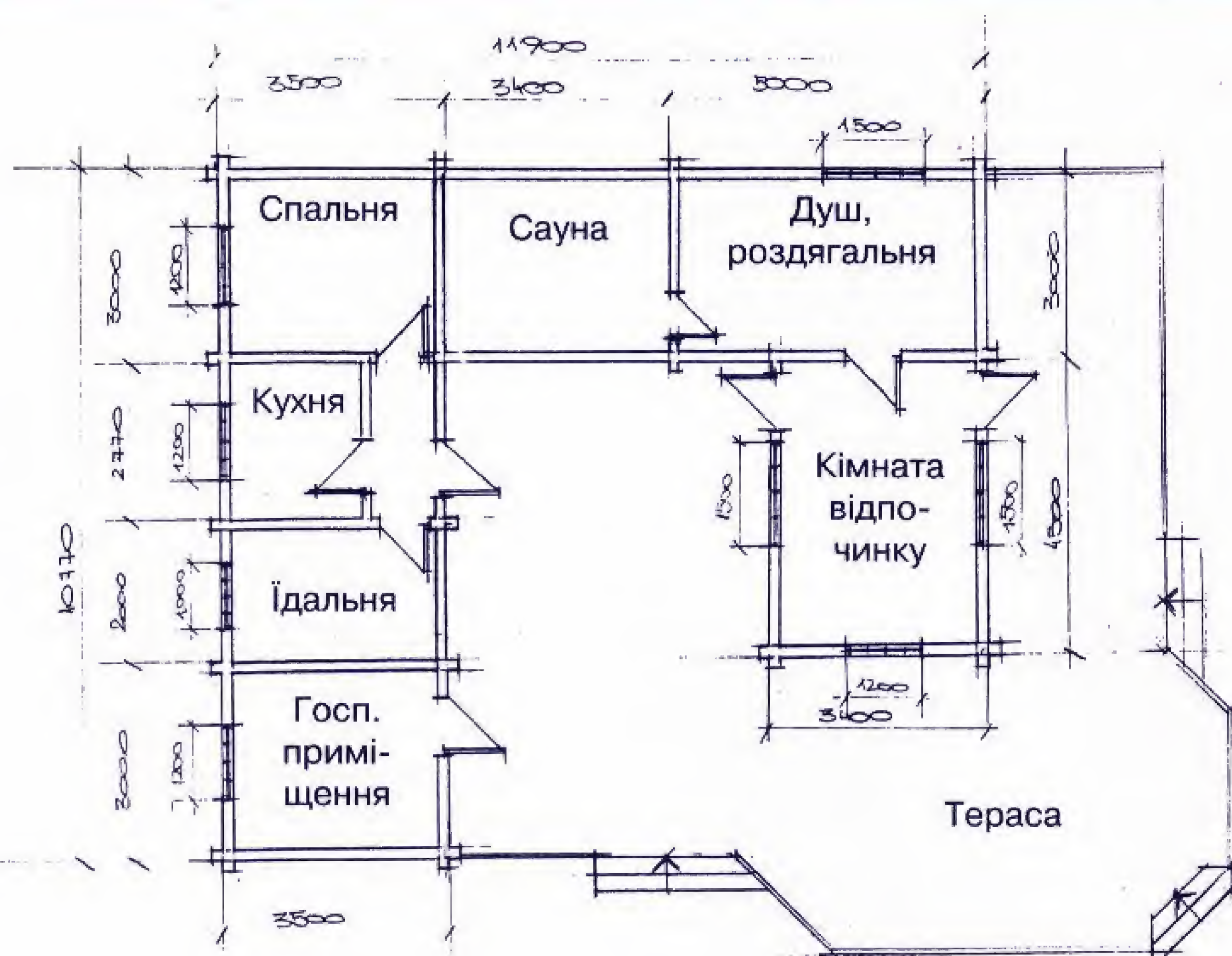
Технологія зрубу "у чашу" наступна. На відстані від торців, трохи більших від діаметру самого зрубу, готують чаші, які на зрубі покладені останніми. Чашу вирубують так, щоб рівень її дна співпав з верхньою кромкою нижньої колоди. Для зручності деякі теслярі спочатку роблять на цьому місці зпил по осі стіни, тобто по центру чаші, на визначену глибину, а потім вирубують її по формі нижньої половини колоди яка вкладається.

На вінці вище обкладного йдуть оциліндровані і витримані прямослойні колоди із сосни, що виросла на піщаній землі.

Вкладають дві колоди в підготовлений чаші. Центрують і для зручності розбивки кріплять скобами з двох кінців до нижніх колод, розміщених перпендикулярно. З торця на око визначають ширину жолоба, у якому верхня колода зрубу буде лягати на нижню.

Проводять повздовж колоди умовну середню відмітку по лінії стику так, щоб залишилися дві паралельні подряпини (одна - на нижній колоді, а друга - на верхній). Також роблять подряпини на цих колодах з внутрішньої сторони зрубу. Знімають кріплення. Перевертають колоду, відмічають ділянки (подряпинами) вгору. Виймають колоди з чаш. Знову кріплять надійними скобами, але так, щоб потім можна було їх витягти.

Зверху видно дві подряпини по всій довжині колоди. Ділянку між подряпинами потрібно вибрати (витесати) точно, щоб утворився жолоб. Кривизна жолоба повинна повторювати поверхню нижчої колоди.

План банного комплексу 11900x10770

Тесляр робить діагональні насічки по всій довжині, або на окремих ділянках. Кінець леза сокири (носик) при ударі по центру відміченої ділянки занурюється на глибину наміченого жолоба. А лезо своєю серединою трохи не торкається подряпин зі сторони тесляра.

Такі ж діагональні насічки роблять і на другій половині відміченої ділянки колоди. Після чого зарубану ділянку вибирають. При ударах лезо спрямовують вже майже уздовж подряпини, тобто уздовж волокон. Працює тільки носик леза сокири, так точніше наносяться удари. Після того, як вичистили середину, підчищають поверхню жолоба, ширина якого зазвичай становить 10 - 15 см.

Потім готується сама чаша. В ній роблять занурення по обидві сторони від поверхні кромки дуги нижньої колоди до рівня, відміченого лінією на боках з зовні та з середини (дорубують).

Вкладають колоди на свої місця. Дивляться, чи правильно підтесана кожна колода. Поверхню колоди, на яку будуть класти інші колоди, помічають обвугленим куском дерева - головешкою. Потім до неї прикладають верхню колоду з готовим жолобом і відразу знімають. Після чого перевертають жолоб вгору і дивляться, чи є на ньому забруднені місця - недоруби. Їх зтесують. Тільки за такої умови у хатині буде зберігатися тепло.

У верхній частині пазу між жолобом та поверхнею нижньої колоди, може бути невеликий зазір - 0,5-1 см - це місце для утеплення паклею або мохом.

Після того, як змонтовано підігнані колоди, з боків сокирою роблять вертикальні відмітини (дві - три на довжині стіни), залишаючи сліди на верхній і нижній колоді. Напроти цих місць будуть розташовані гнізда під тиблі. Колоди вивалюють з чаш, перевертають на 180 градусів, знову закріплюють скобами. В місцях напроти відмітин в жолобі і під ним (в нижній колоді) за допомогою долота і киянки довбуть гнізда розміром, приблизно, 7x2x5 см. В готові гнізда нижньої колоди забивають тиблі, які виконують функцію великих дерев'яних цвяхів, що мають форму прямокутника, з невеликим утовщенням всередині. Вони сплітають колоди між собою, надають пружності вертикальній поверхні стін. Особливу увагу слід звернути на те, щоб такі тиблі були проставлені на відрізках стін в місцях віконних отворів.

Закінчення на стор.30

Покрівлю - власноручно!

(Продовження. Початок у №5, 2001 р.)

***Шановні читачі журналу!** Наша рубрика **"Українська мрія - власний дім"**, яку ми започаткували ще у 1999 році, знайшла у Вас широкий відгук. На жаль, у редакцію надійшли і критичні листи. Зокрема, щодо матеріалу про дах і покрівлю. Ці питання були висвітлені на наших сторінках не зовсім повно. Редакція признає допущений недолік і сьогодні подає більш повно матеріал про влаштування покрівлі.*

ПОКРИТТЯ КОНЬКА І РЕБЕР

Коньок даху і похилих ребер викладають спеціальними коньковими жолобчастими черепицями. Кожна конькова черепиця має пазовий обідок, завдяки якому вона чіпляється за іншу черепицю. Конькову черепицю укладають у напрямку укладання рядової черепиці на схилах: зліва направо або навпаки. На ребрах черепицю вкладають знизу вверх. Місця стику ребер з коньком зашпаровують цементним розчином чи покрівельною розеткою з оцинкованої сталі. Кріплять конькову черепицю до решетування дротом і укладають на вапняному розчині.

ПОКРИТТЯ РОЗЖОЛОБКІВ І ПРИМИКАНЬ ДО ВЕРТИКАЛЬНОЇ СТІНИ

Розжолобки черепичного даху закривають картинами з оцинкованої сталі (рис. 8). Примикання черепичної покрівлі до вертикальної стіни 1 закривають сталевим фартухом 4, який кріплять клямерами 5 до основи під крайніми черепицями 3 і прибивають цвяхами до заставної рейки 7 (рис.9).

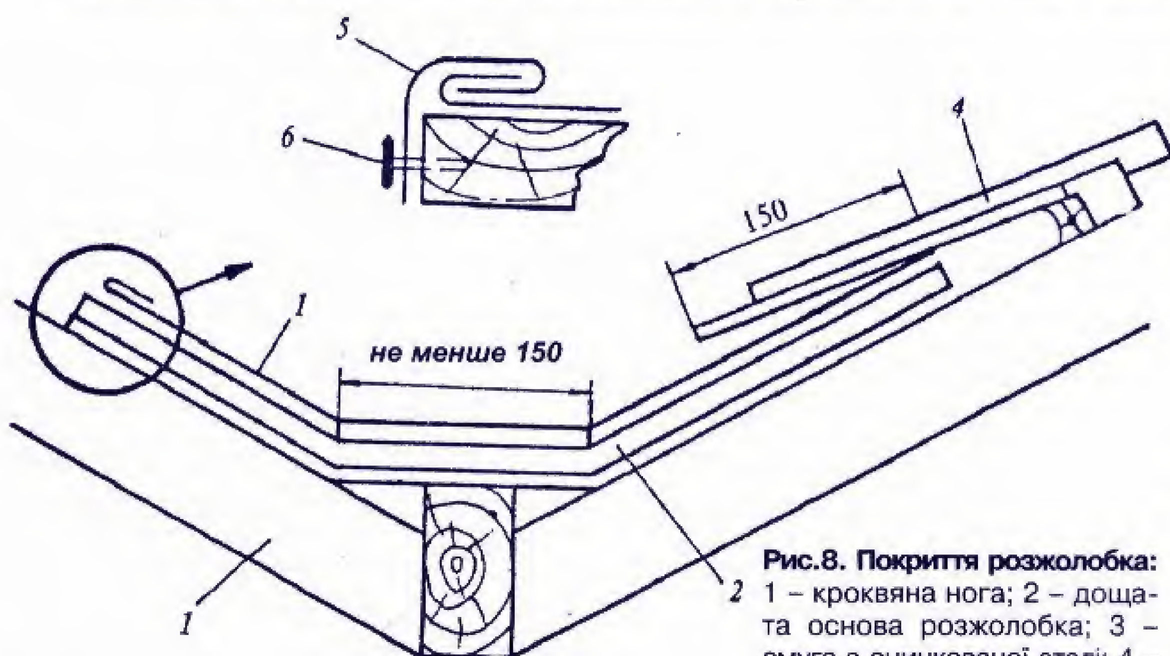

Рис.8. Покриття розжолобка: 1 – кроквяна нога; 2 – дощата основа розжолобка; 3 – смуга з оцинкованої сталі; 4 – черепиця; 5 – клямер; 6 – цвях.

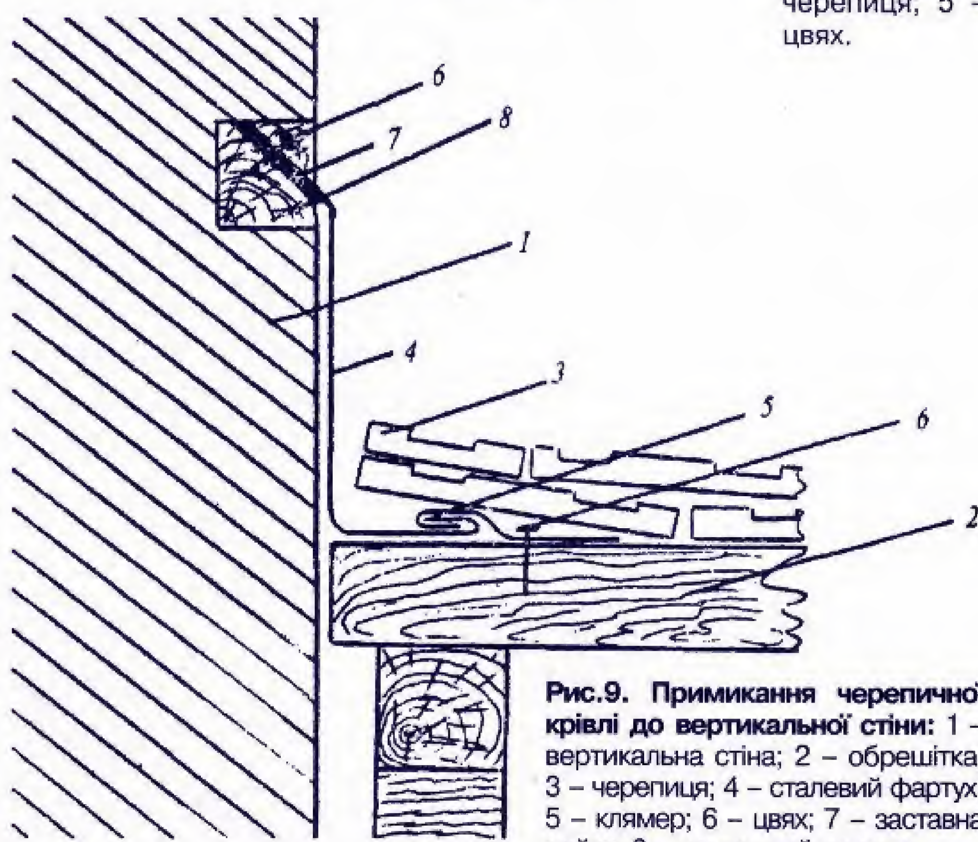

Рис.9. Примикання черепичної крівлі до вертикальної стіни: 1 – вертикальна стіна; 2 – обрешітка; 3 – черепиця; 4 – сталевий фартух; 5 – клямер; 6 – цвях; 7 – заставна рейка; 8 – цементний розчин.

БУДОВА КОМІРА ДИМОВОЇ ТРУБИ

На черепичній покрівлі навколо труби роблять так звану "видру" з цементно-піщаного розчину. Це одне із самих уразливих місць черепичної покрівлі: у разі поганої якості розчину або недбалого укладання, комір може тріснути і текти. Тому виконувати цей елемент покрівлі необхідно з особливим старанням.

Черепичне покриття повинне щільно лежати на кінцях решетування навколо стовбура димаря. Щілину між стовбуром і покрівлею викладають підкомірцями з оцинкованої сталі. Потім її заповнюють цементно-піщаним розчином так, щоб навколо труби утворився комір 1 (рис.10), що виступає над покрівлею. Нижня частина коміра розширена і щільно лежить на черепичній покрівлі 2, а верхня частина точно облягає стовбур димаря 3. Для кращого відведення води на комірі з боку конька влаштовують виступ із двома похилими площинами.

ПОКРІВЛЯ З ПРИРОДНОГО ШИФЕРУ (СЛАНЦЮ)

Сланцеву покрівлю влаштовують на дахах простої конфігурації, бо сланцеві пластинки - дуже тендітний покрівельний матеріал, який легко колеться і розшаровується.

Основа для сланцевої покрівлі - суцільне чи розріджене решетування з дощок 2 (рис.11) шириною 150 мм. Біля конька і карнизних звисів укладають впритул дві дошки (відповідно 10 і 1). До крайньої дошки прибивають зрівнювальну планку 8.

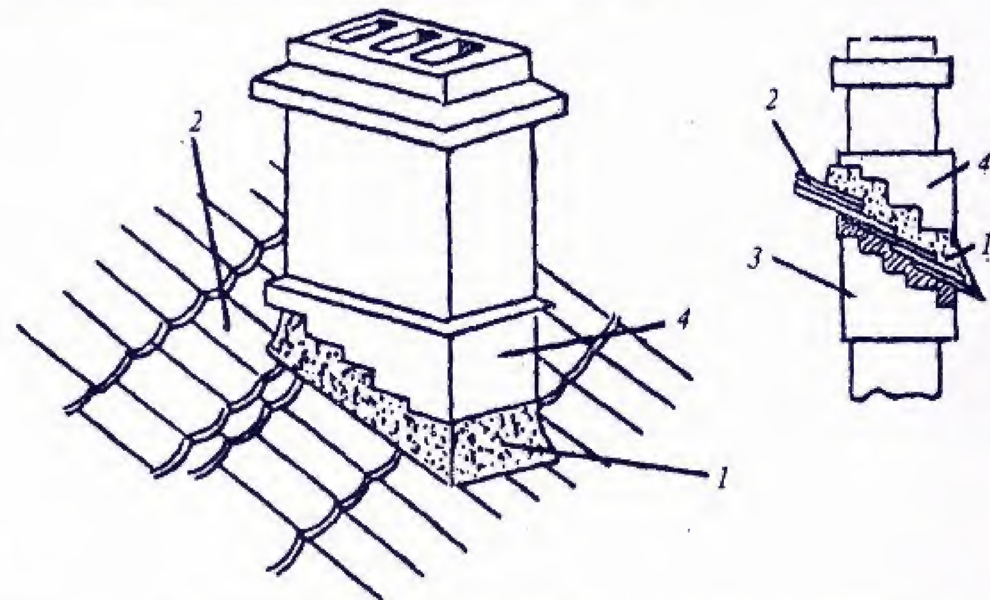

Рис.10. Улаштування коміра димаря: 1 – комір з розчину; 2 – черепиця; 3 – нижнє розширення стовбура; 4 – верхнє розширення стовбура.

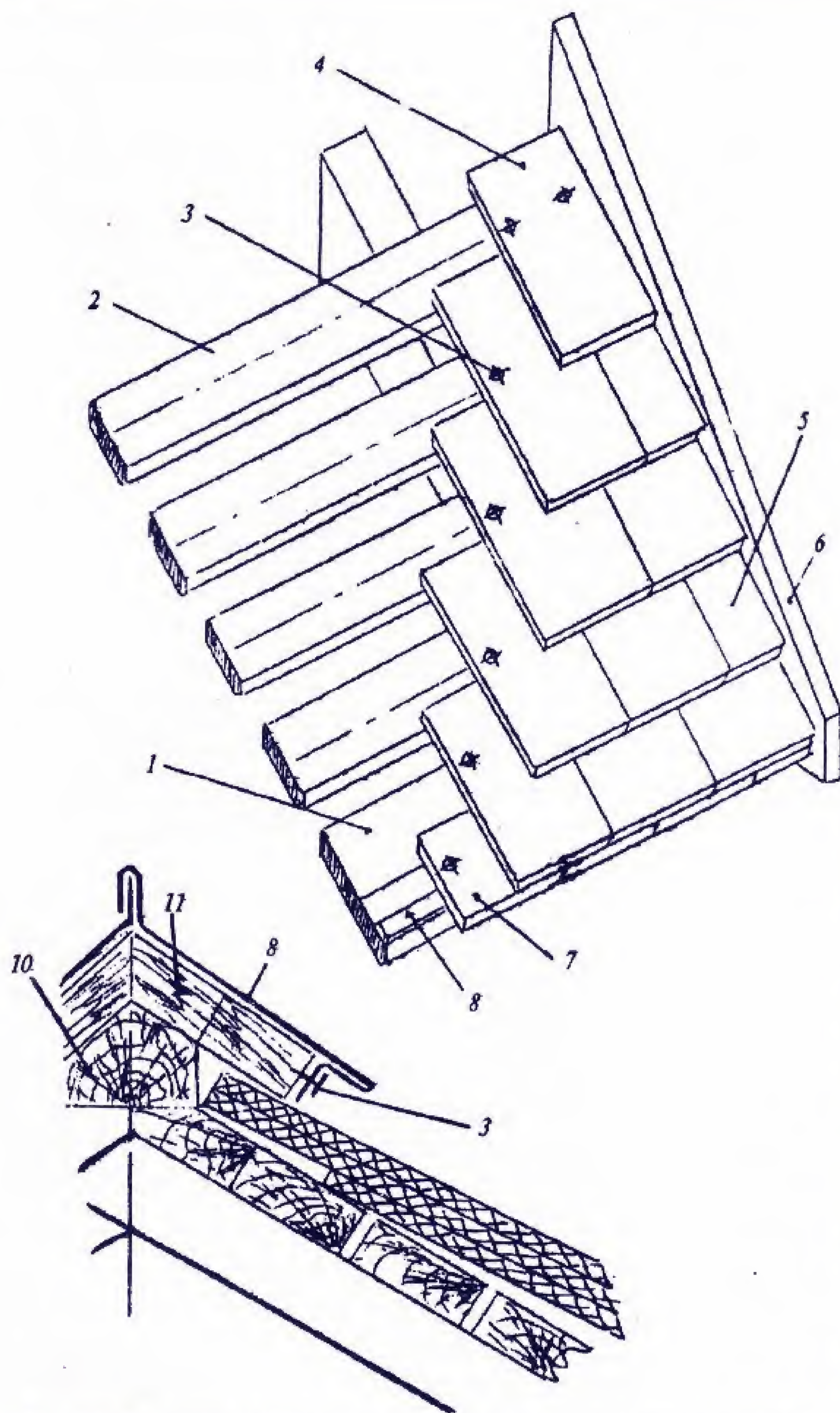

Рис.11. Покриття сланцевими пластинками: 1 – карнизний настил; 2 – решетування з дощок; 3 – цвях; 4 – ціла пластинка; 5 – половина пластинки; 6 – вітрова дошка; 7 – укорочена плитка; 8 – зрівнювальна планка; 9 – покриття з покрівельної сталі; 10 – коньковий брус; 11 – дошка.

Підготовка плитки включає дві основні операції: свердлення отворів діаметром 4,5 мм і розрізання плиток (за допомогою ножівки).

Сланцеві плитки укладають справа наліво з подвійним напуском і кріплять цвяхами 3 (по два - на кожну плитку). Прикарнизний і приконьковий ряди викладають з плиток 7 довжиною, що становить 3/5 довжини звичайної плитки. Як і черепична, сланцева покрівля має зигзагоподібний малюнок за рахунок того, що кожний парний ряд починається з цілої плитки 4, а непарний - з половинки 5.

Плитки прибивають досить щільно, але одночасно вони повинні мати можливість незначного зсуву при різких перепадах температури.

Коньок і ребра даху оббивають дошками 11, які закривають сталевими аркушами 9, що кріпляться цвяхами 3 через кожні 200 мм. Комір димаря роблять з цементного розчину аналогічно коміру черепичного даху.

ПОКРІВЛЯ З АЗБЕСТОЦЕМЕНТНИХ ПЛИТОК

Основою для покрівлі з азбестоцементних плиток служить суцільний дерев'яний настил. Фронтонні звиси обшивають дерев'яними планками. Іноді плитки вкладають поверх рулонного матеріалу (пергаміну, руберойду), закріпленого на дерев'яній основі толевими цвяхами.

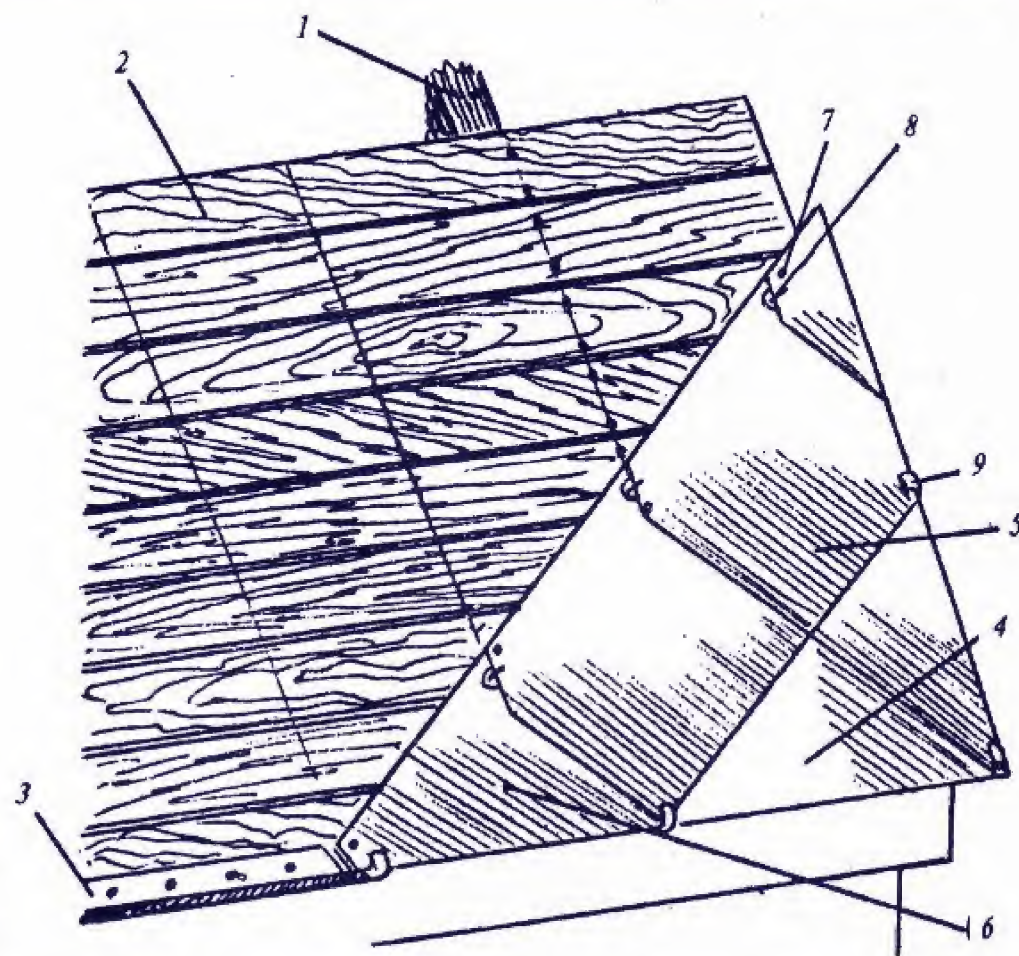

Рис.12. Покриття схилу азбоцементною плиткою: 1 – кроквяна нога; 2 – обрешітка; 3 – зрівнювальна дерев'яна рейка 8х50 мм; 4 – крайня плитка; 5 – ціла плитка; 6 – напівплитка; 7 – цвях; 8 – противітрова кнопка; 9 – противітрова скоба.

Підготовка покрівельного матеріалу складається з огляду і сортування азбестоцементного шиферу, а також із заготівлі сталевих елементів покрівлі (картин карнизних звисів і надстінних жолобів, смуг розжолобків, коміра димаря).

Укладають шифер на схилах знизу вверх (від карниза до конька) і справа наліво. Допускається укладання в зворотньому напрямку, зліва направо. Шифер викладають одночасно в 2-3 рядах по діагоналі внапуск (рис.12). У карнизному ряді кладуть крайні плитки 4, що кріплять двома цвяхами 7. Далі усі парні ряди (у томі числі другий) починають з укладання напівплиток 6, а усі непарні - цілих плиток 5. Напівплитки кріплять цвяхами, а цілі плитки - двома цвяхами і противітровою кнопкою 8. Кнопку встановлюють на плитку, що лежить нижче, й одночасно її голівку заводять під обрізані кути рядових плиток так, щоб стрижень кнопки з'явився між ними. Зверху місце стику кутів нижнього ряду накривають нижнім кутом плитки верхнього ряду, у якому є отвір для стрижня кнопки. Легким натиском молотка стрижень пригинається до площини. Крайні і фронтонні плитки кріплять також за допомогою противітрових скоб 9, що особливо важливо для районів із сильними вітрами.

Плитки не можна прибивати цвяхами наглухо, бо вони можуть тріснути. Якщо ж кріплення занадто слабке, покрівля "ходитиме ходуном". Голівки цвяхів повинні лише дотикатися поверхні плиток.

До початку покриття схилів азбестоцементним шифером на основу рекомендується нанести розмічальну сітку, яка полегшить покрівельні роботи. Ширина кожного вічка сітки - 23,5, а висота - 22, 5 см.

Покрівельні роботи краще робити сидячи на ослоні, укріпленому на решетуванні. Варто також запастися візком, з лівої

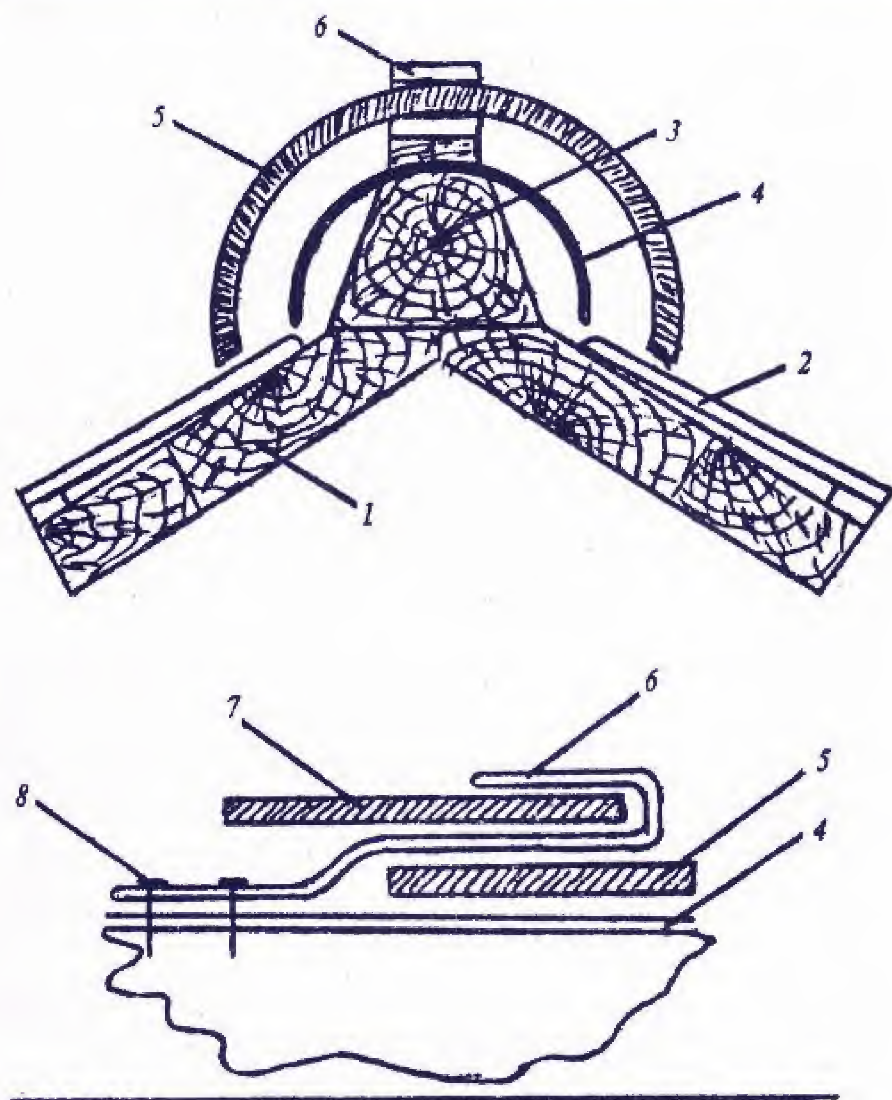

Рис.13. Покриття конька: 1 – крокв'яна нога; 2 – шифер; 3 – коньковий брус; 4 – руберойдова стрічка; 5 – жолобчастий коньок; 6 – скоба; 7 – накриваючий кінець жолобчастого конька; 8 – цвях.

сторони якого є шухляда для кріпильних деталей.

Карнизи даху з азбестоцементної покрівлі покривають сталевими картинами карнизних звисів, а розжолобки - заздалегідь заготовленими смугами з оцинкованої сталі. Димар оббивають сталевим коміром. Місця примикання покрівлі до вертикальних деталей і стін закривають сталевими фартухами, нижні кінці яких перекривають покрівельне азбестоцементне покриття на 15 см. Ці кінці кріплять противітровими кнопками і шурупами з напівкруглими голівками .Під голівку шурупа надівають сталеву і гумову шайби, змазані суриковою замазкою. Шуруп закручують до того моменту, поки з-під шайби не виступить мастика, яку відразу пришпаклькювують. Для покриття конька і ребер (рис.13) на вершині верхнього пояса крокв'яної ферми 7 кріплять коньковый брус, а поверх нього - руберойдову стрічку 4. По брусу укладають спеціальні жолобчасті азбестоцементні коньки 5, що мають з одного боку розширений кінець 7, а з іншого - звужений. Перший коньок укладають розширеним кінцем біля фронтонного звису чи внизу ребра і закріплюють противітровою скобою. Вузький кінець кріплять скобою 6 і цвяхами 8. На вузький кінець першого конька до упору надівають розширеним кінцем другий коньок, причому напуск повинен становити 70 см. Усі вузькі розтруби коньків кріплять скобами і цвяхами.

ТЕПЛОІЗОЛЯЦІЯ ДАХУ

У більшості випадків горищні дахи влаштовують холодними, а безгорищні - теплими. Це значить, якщо у вашому будинку є горищне приміщення, яке не є житловим, то схили утеплювати не потрібно. Утеплюють тільки підлогу горища. Якщо ж горище чи мансарду використовую як житло, тоді по схилах даху прокладають теплоізоляційний матеріал. Плоскі (без горища) або скатні дахи будинку, у якому головне житлове приміщення розміщене безпосередньо під дахом і загальною архітектурою не передбачено окремого вільного простору, обов'язково теплоізолюють, щоб не допустити надмірного витоку тепла.

Горищні підлоги утеплюють зсередини горища. Схили утеплювати складніше. У процесі зведення будинку теплоізоляційний матеріал можна укласти поверх обрешетування або між крокв'яними ногами з боку горищного приміщення. Перший спосіб - надійніший, але в другому випадку будинок буде швидше прогріватися і довше зберігати тепло. З будинками, що вже експлуатуються, можливий лише один варіант - утеплення зсередини.

Для плоских дахів прийнятні обидва способи утеплення: і зовнішній, і внутрішній. Зовнішня теплоізоляція потребує від покрівельника великого професіоналізму, внутрішнє ж прокладання теплоізоляційного матеріалу, що приклеюють до стелі, під силу навіть новачку.

Під час виконання теплоізоляційних робіт може виникнути необхідність ізолювати водопровідні труби чи водозбірник холодної води, встановлений на горищі.

Укладання теплоізоляційних матеріалів (плит, рулонів, сипучих утеплювачів) не вимагає особливих навичок. Найбільш зручні в роботі мінераловатні плити прямокутної чи клиноподібної форми, що легко укладаються і щільно стикуються між собою. У разі укладання рулонів і сипучого утеплювача необхідно знати кілька професійних секретів.

Мінімальна товщина теплоізоляційного матеріалу становить 25 мм. Для гарного утеплення приміщення краще використовувати матеріали товщиною 100 мм.

Важлива проблема, яку необхідно продумати до початку укладання теплоізолятора і не забувати під час роботи, - влаштування пароізоляційного шару. У першу чергу це стосується утеплення схилів. Пароізоляція забезпечується, по-перше, зазором між покрівельним покриттям і теплоізоляційним шаром, а по-друге, наявністю особливого пароізоляційного шару (поліетиленової плівки чи фольги). Деякі теплоізоляційні матеріали в готовому виді на внутрішній поверхні мають основу з фольги, спеціально призначену для забезпечення пароізоляції даху. Занадто велика різниця в температурі ззовні будинку й усередині нього без наявності шару пароізоляції і вентиляційних отворів у покрівлі може призвести до утворення вогкості в покрівельному килимі і під ним. Наслідок цього - гниття несучої конструкції, випадання роси в теплоізоляційному шарі, підтікання на стелі, тобто передчасне руйнування будинку.

Заходи щодо утеплення даху і горищного приміщення завжди повинні починатися з огляду несучої конструкції даху на предмет виявлення гнилі, цвілі, моху, паразитів і вологих балок. Якщо такі виявлені, то перш ніж приступати до вкладання теплоізоляції, необхідно відремонтувати крокв'яний каркас, привести його в належний вид. Якщо це не зробити заздалегідь, то згодом, при ознаках руйнування і протікання даху, доведеться розбирати недавно встановлені пароізоляційний і теплоізоляційний шари.

Друга фаза підготовчого етапу складається з перевірки ушкоджень електричних проводів, прокладених на горищі.

Третій момент стосується тих випадків, коли утеплюють підлогу нежилого горища. Якщо горищна перегородка з пластику, то вона навряд чи витримає додаткову вагу. Тому зсередини горища перпендикулярно затяжкам крокв'яних ферм потрібно прибити фанерні панелі чи бруси (жердини). Причому кінці додаткових опор не повинні звисати з кроков.

Отже, коли ремонтні роботи закінчені, можна приступати до влаштування теплоізоляційного шару.

ЗОВНІШНЄ УТЕПЛЕННЯ ПЛОСКОГО ДАХУ

Експлуатований плоский дах може бути утеплений ззовні твердими теплоізоляційними плитами. Поверх брусів несучої конструкції 2 (рис.14) вкладають суцільну основу з панелей 3, на які встановлюють теплоізоляційні плити 5 і притискують їх тротуарними плитками 6 чи галькою.

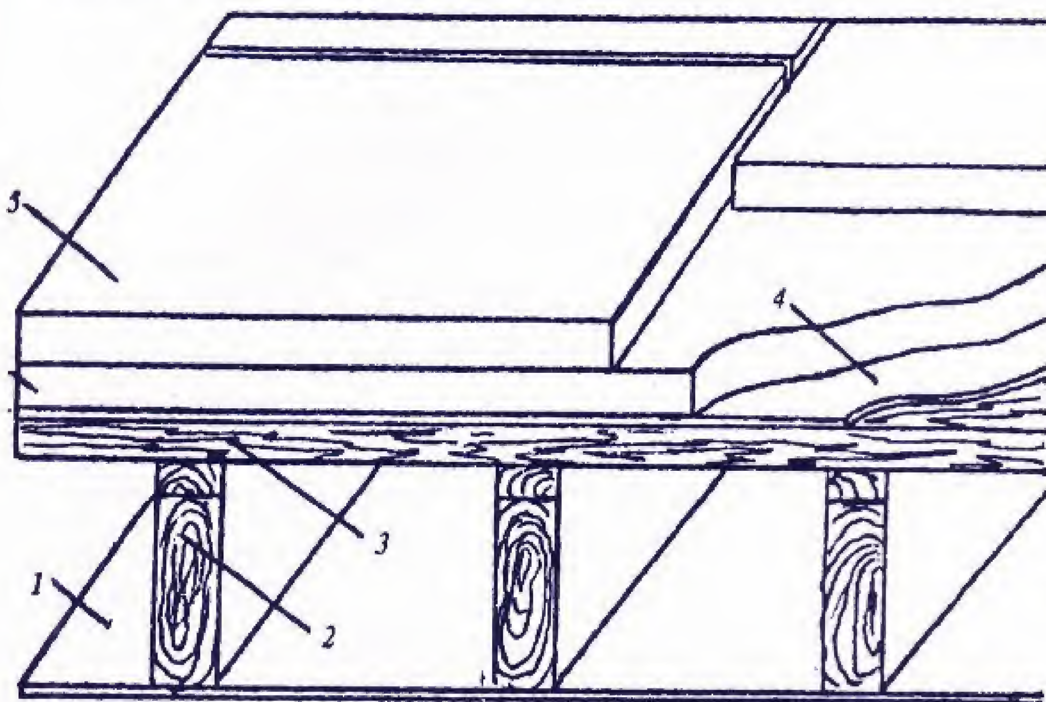

Рис.14. Зовнішнє утеплення плоского даху: 1 – стеля; 2 – брус несучої конструкції; 3 – дерев'яна панель; 4 – гідроізоляційне покриття; 5 – теплоізоляційний шар; 6 – тротуарна плитка.

Незважаючи на удавану легкість процедури, зовнішнє утеплення плоского даху повинно виконуватися професіоналами, бо існує велика небезпека того, що несуча конструкція не витримає вагу покрівельних матеріалів і покрівля почне текти.

ВНУТРІШНЄ УТЕПЛЕННЯ ПЛОСКОГО ДАХУ (УТЕПЛЕННЯ З БОКУ СТЕЛІ)

Це найбільш прийнятне рішення. Процес улаштування теплоізоляції не важкий, але слід заздалегідь продумати проблему розміщення освітлювальних приладів. Серед теплоізоляційних плит варто вибрати вогнестійкі пінополістирольні плити товщиною 25 мм.

Пригвинтіть до стелі через кожні 40 см планки 4 (рис.15) з м'якої деревини. Першу планку прикріпіть уздовж будь-якої стіни, розміщеної перпендикулярно брусам несучої конструкції 2, другу - вздовж протилежної стіни. Після цього впритул до першої планки приклейте пінополістирольну плиту 5 (на спеціальний клей чи мастику). Потім пригвинтіть наступну планку і приклейте другу теплоізоляційну плиту. Продовжуйте утеплювати стелю, чергуючи укладання планок і плит. Коли теплоізоляційний шар буде вкладений на всій площі стелі, прикріпіть до нього поліетиленову плівку 6. До планок 4 прибийте декоративні панелі 7. Як кріпильні деталі використовуйте оцинковані цвяхи.

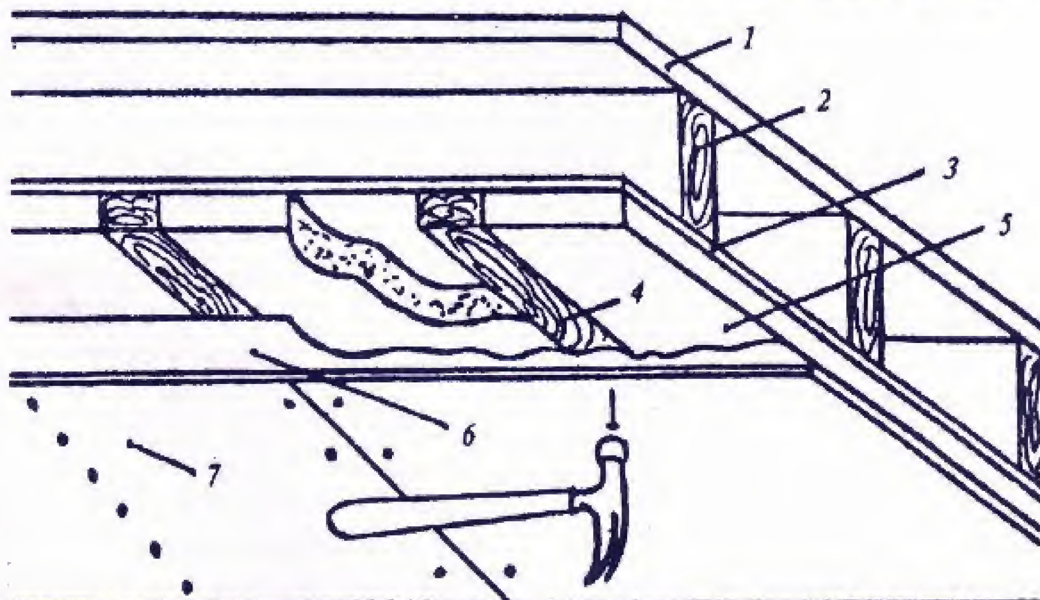

Рис.15. Внутрішнє утеплення плоского даху: 1 – покрівля; 2 – несуча конструкція; 3 – стеля; 4 – планка; 5 – теплоізоляційна стрічка; 6 – поліетиленова плівка; 7 – декоративна панель.

УТЕПЛЕННЯ ПІДЛОГИ НЕЖИЛОГО ГОРИЩНОГО ПРИМІЩЕННЯ

Утеплення підлоги горища не вимагає додаткового утеплення схилів даху. Оскільки саме горищне приміщення не утеплене, але все-таки обгороджене схилами, воно ніби виконує роль буфера між низькою зовнішньою температурою і досить високою внутрішньою. Отже, значення пароізоляційного шару при такому способі утеплення не велике.

Теплоізоляційний матеріал укладають між брусами крокв'яної конструкції. При цьому важливо не допустити, щоб він закрив собою вентиляційні отвори, розміщені на карнизних софітах. Щоб уникнути цього, між брусами горищного перекриття вздовж карнизних звисів кріплять фанерні чи картонні смужки або затримуючі планки.

УТЕПЛЕННЯ ГОРИЩНОЇ ПІДЛОГИ РУЛОННИМ ТЕПЛОІЗОЛЯТОРОМ

Закрийте спеціальною піною чи мастикою щілини в стелі навколо труб.

Покладіть між двома брусами рулон і почніть його розгортати в напрямку від одного карниза до іншого. При цьому щільно притискайте його до поверхні, але не придавлюйте.

Звичайно, заздалегідь купують рулони необхідної ширини. Якщо таких немає у продажу, то наявні обрізають до початку утеплювальних робіт. Коли ширина утеплювача незначно перевищує відстань між кроквами, його можна укласти, трохи стиснувши з боків.

Утепліть всю поверхню горищного перекриття. Обрізки теплоізоляційного матеріалу використовуйте для утеплення важкодоступних місць і місць складної конфігурації.

Ні в якому разі не укладайте утеплювач зверху електричних проводів! Прикріпіть кабель до бруска несучої конструкції або ж укладіть його вільно на теплоізоляційний шар.

Якщо між брусками несучої конструкції 1 проходять водопровідні труби 2, то, перш ніж розгортати утеплювач 3, по-

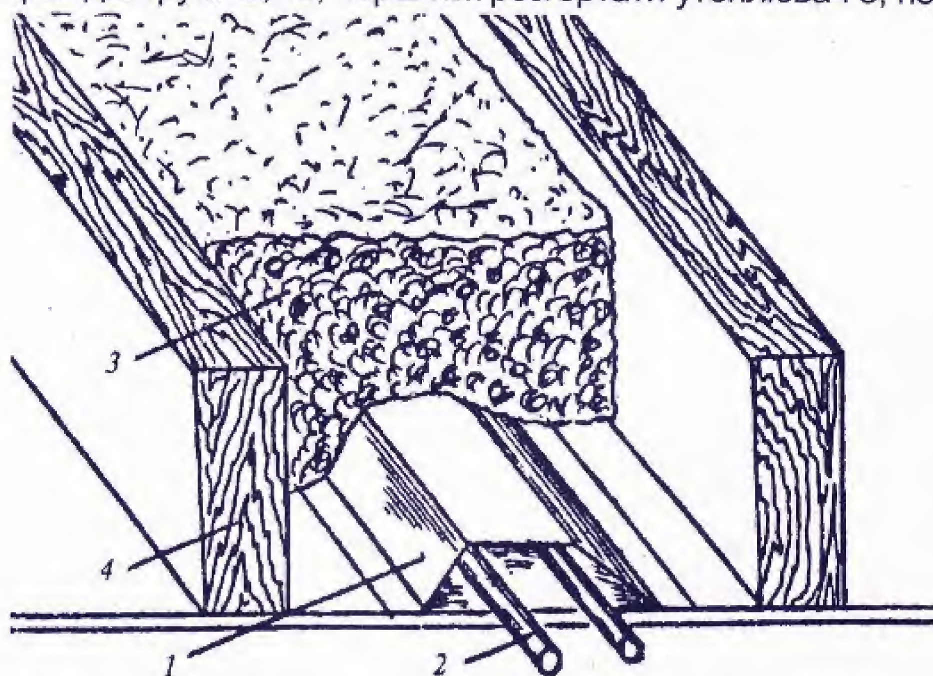

Рис.16. Теплоізоляція водопровідних труб: 1 – брус несучої конструкції; 2 – труба водопровідна; 3 – теплоізоляційний матеріал; 4 – картонна смуга.

кладіть на труби тонку картонну смужку 4, що виключить прямий контакт труб з теплоізоляційним матеріалом (рис. 16).

Приклейте клеєм ПВА чи липкою стрічкою шматок утеплювача на кришці люка, що веде з основного приміщення на горище.

Утеплення горищного перекриття сипучим теплоізоляційним матеріалом за технологією подібне процесу утеплення рулонними матеріалами.

Теплоізоляційний матеріал насипають між брусками і за допомогою планки розрівнюють, щоб отримати шар однакової товщини. Для утеплення кришки люка по її периметру прибивають утримуючі дошки, потім на люк насипають теплоізоляційний матеріал і зверху до дощок прибивають панель (дах). Таким чином, утеплювач ніби опиняється в коробці.

УТЕПЛЕННЯ СХИЛІВ ДАХУ

Утеплення схилів зсередини горищного приміщення стало найбільш популярним способом теплоізоляції даху, завдяки моді на горищні простори і мансарди. Важливо відзначити, що утеплюючи схили, не треба влаштовувати теплоізоляційний шар на горищному перекритті, щоб не припинити доступ тепла з основного приміщення до горищного простору.

При утепленні схилів дуже важливо правильно влаштувати пароізоляційний шар. Так, для ізоляції схилів даху найкраще використовувати тверді чи напівтверді плити прямокутної і клиновидної форми. Процес укладання теплоізоляційного матеріалу такий (рис. 17).

Виміряйте товщину кроквяних ніг і відстань між ними. Заготовте теплоізоляційні плити 4 необхідної товщини і ширини. Ширина плит повинна бути на 1 см більше відстані між кроквами, а товщина на 2-5 см менше товщини кроквяних ніг. Додатковий 1 см по ширині необхідний для міцнішого стику плит. Що стосується товщини теплоізоляційного шару, то між ним і покрівельним покриттям потрібен зазор 2-5 см, який забезпечить достатню циркуляцію повітря.

Щоб утеплити карнизи, візьміть дві довгі смужки фанери, по яких, як по рейках, утеплювач можна буде спустити до карнизного звису. Укладіть фанерні планки в проріз між кроков'яними ногами до упору їх нижніми кінцями в карнизну дошку. Опустіть плиту по покладених планках. Не забувайте про вентиляційний зазор!

Укладіть плити по всьому даху аж до конька врівень з передніми гранями кроквяних ніг. Використовуйте шматки й обрізки, що залишилися на етапі припасування основних плит утеплювача, для теплоізоляції конька, дверних і віконних прорізів, а також димарів. Натягніть на внутрішній поверхні теплоізоляційного шару поліетиленову плівку 7 товщиною не менше 0,2 мм. Прикріпіть її до плит скобами, а між собою укладіть внапуск із наступною герметизацією стиків клейкою стрічкою. Стежте, щоб не відбулося розривання плівки!

Сховайте тепло- і пароізоляційний шари під декоративними панелями 8, які пригвинтіть чи прибийте до кроквяних ніг. Розміри панелей залежать винятково від розмірів вхідного люка.

Існує багато способів кріплення теплоізоляційних плит: за допомогою цвяхів, шурупів, клею, мастики, за рахунок сили тертя (описано вище). Ще один спосіб - кріплення плит невеликої товщини 5 до планок 6, що прибивають до внутрішніх сторін кроквяних ніг.

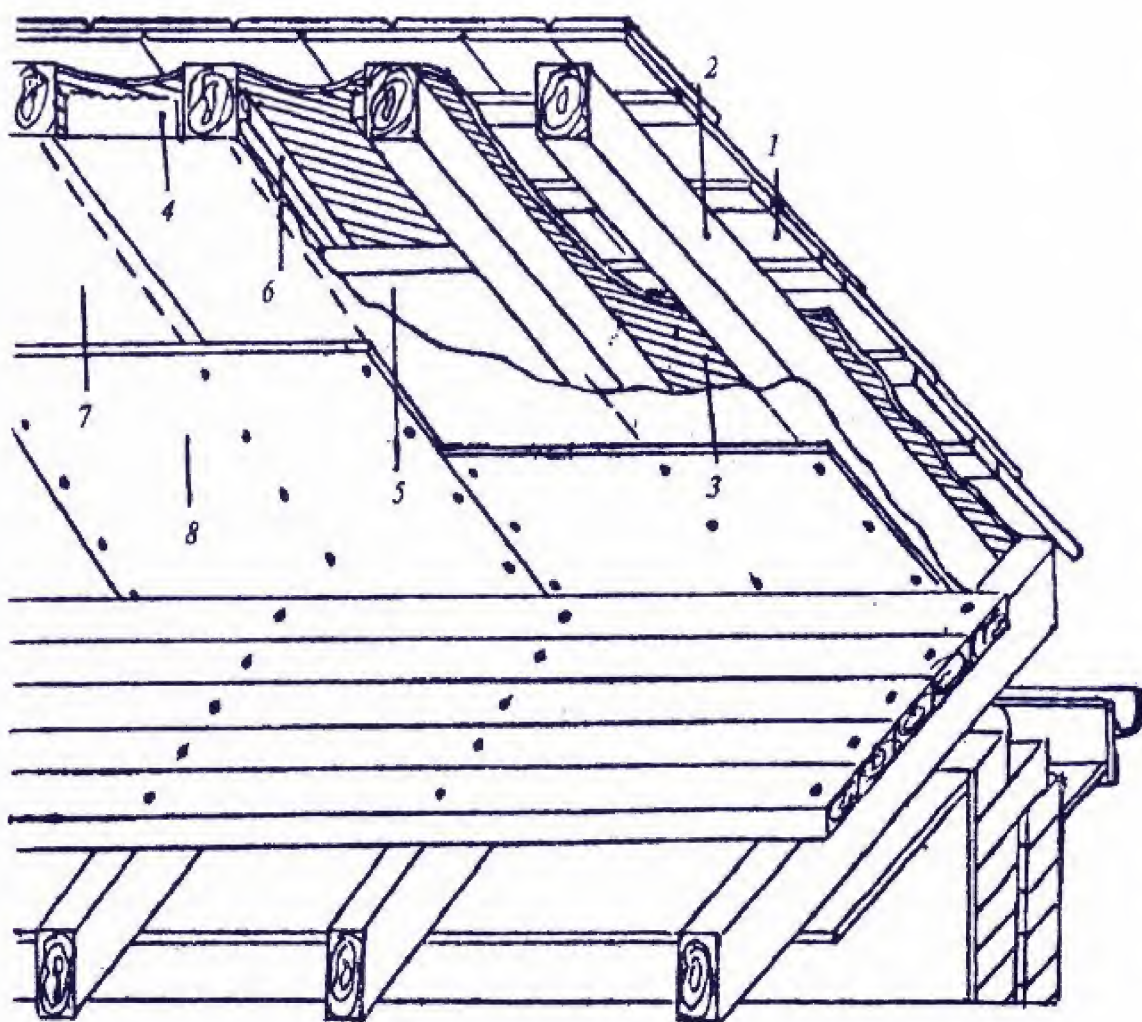

Рис.17. Утеплення схилів даху: 1 – покрівельне покриття; 2 – кроквяна нога; 3 – гідроізоляційний шар; 4, 5 – теплоізоляційні плитки; 6 – планка; 7 – декоративна панель.

Захист деревини від руйнування

Для запобігання розвитку домових грибків необхідно дотримуватись таких правил:

- √ провітрювати всі приміщення і витримувати в них нормальний температурно-вологістний режим;
- √ взимку закривати, а весною відкривати всі душники в цоколях;
- √ взимку і в дощову погоду закривати слухові вікна на горищі;
- √ утеплювати повстю водопровідні труби в місцях проходження їх через конструкції будинку;
- √ не допускати потрапляння вологи через щілини у підлогах;
- √ використовувати суху деревину з вологістю не більше 18-20%;
- √ лісоматеріал, призначений для будівництва, ретельно очищати від кори.

Найбільш простим засобом поверхневого антисептування є обробка поверхні деревини автомобільною "переробкою", тобто маслом, яке відпрацювало свій термін у двигуні автомобіля. У продажу є також багато промислових видів антисептиків для деревини.

Поверхневе антисептування застосовують при вологості дерева не більше 35%. Розчин наносять на поверхню квачиками або гідропультом у два прийоми через 1-2 години. При роботі з препаратами слід бути обережним: не палити, не приймати їжу і т.д.

Якщо домовий грибок з'явився, можна використовувати водні розчини деяких органічних солей. Наприклад, розчин мідного і залізного купоросу. Для цього в 1 л гарячої води розчиняють по 50 г цих препаратів і одержаний гарячий розчин наносять на пошкоджену грибком деревину. Через місяць обробку повторюють. Можна до розчину додати глину для одержання пастоподібної маси. Використовують також водні розчини тільки залізного купоросу (150 г на 1 л води).

Проти домового грибка ефективні і промислові препарати, наприклад порошкоподібний засіб "Тальфтон". В 1 л гарячої води (80-90°) розчиняють 60-70 г цього препарату. Цим гарячим розчином двічі обробляють деревину. Через місяць обробку повторюють. Можна також приготувати пастоподібну масу, додаючи глину.

Якщо Ви не хочете бути невдахою у 2002 році!

Наводимо лише 7 помилок невдах-забудовників:

1. Непродумані і великі грошові витрати через вибір невдалого проекту оселі.

2. Незручно розміщені круглі сходи, не ізольовані від житлових приміщень. Вони будуть надто крутими, якщо присхідець вищий 170 мм, а проступ вужчий 230 мм.

3. Надмірна витрата будівельних матеріалів для стін і фундаменту в результаті влаштування всередині оселі більше однієї несучої стіни.

4. Відсутність тамбура при вході в тепле приміщення котеджу і вентиляційних труб із санітарного вузла і кухні.

5. Зайві стояки, якщо санітарний вузол і кухня не зблоковані і не розміщені на поверхах один над одним.

6. У будинку без підвалу зайвим може бути заглиблення стрічкового фундаменту нижче рівня промерзання грунту замість застосування економічного малозаглибленого фундаменту відповідної конструкції.

7. Випадкове розміщення вікон, що відповідає тільки внутрішнім зручностям без врахування композиції фасаду.

Шановні друзі!

Це далеко не всі помилки невдах-забудовників під час зведення осель. Однак у нашому журналі даються відповіді на ці та багато інших запитань щодо будівництва та облаштування омріяної оселі. У виданні Ви знайдете також сотні порад для дому і сім'ї. Отже, якщо Ви не хочете бути невдахою, передплатіть у 2002 році "Наш дім". Наявна в журналі інформація попередить Ваші помилки і недоречності. **Будьте вдалим забудовником! Зі смаком облаштовуйте своє житло!**

До потенційних інвесторів!

У 2002 році "Наш дім" плануємо видавати не тільки змістовнішим за інформацією, але й, якщо знайдуться кошти, повнокольоровим і більшим за обсягом. Тому запрошуємо інвесторів взяти участь у виданні такого оновленого журналу.

Колектив редакції

СП 1

Міністерство зв'язку СРСР
Министерство связи СССР

АБОНЕМЕНТ На газету / журнал **74453** (індекс видання) (индекс издания)

Наш дім
(найменування видання — наименование издания)

Кількість комплектів / Количество комплектов

на 19____рік по місяцях — год по месяцам

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

Куди / Куда
(поштовий індекс) (почтовый индекс) (адреса — адрес)

Кому
(прізвище ініціали — фамилия, инициалы)

ДОСТАВОЧНА КАРТКА
ДОСТАВОЧНАЯ КАРТОЧКА

ПВ | місце / место | літер / литер

На газету / журнал **74453** (індекс видання) (индекс издания)

Наш дім
(найменування видання наименование издания)

Вартість / Стоимость	передплати / подписки	__крб руб __коп	Кількість комплектів / Количество комплектов
	переадресування — переадресовки	__крб руб __коп.	

на 19____рік по місяцях — год по месяцам

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

поштовий індекс / почтовый индекс — місто / город; село / село; обл. / обл.; р-н / р-н
код вулиці / код улицы — вул. / ул.

(код передплатника) (код подписчика)

буд. / дом | корп. / корп. | кв. / кв. | прізвище / фамилия

СП 1

Міністерство зв'язку СРСР
Министерство связи СССР

АБОНЕМЕНТ На газету / журнал **74453** (індекс видання) (индекс издания)

Наш дім
(найменування видання — наименование издания)

Кількість комплектів / Количество комплектов

на 19____рік по місяцях — год по месяцам

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

Куди / Куда
(поштовий індекс) (почтовый индекс) (адреса — адрес)

Кому
(прізвище ініціали — фамилия, инициалы)

ДОСТАВОЧНА КАРТКА
ДОСТАВОЧНАЯ КАРТОЧКА

ПВ | місце / место | літер / литер

На газету / журнал **74453** (індекс видання) (индекс издания)

Наш дім
(найменування видання наименование издания)

Вартість / Стоимость	передплати / подписки	__крб руб __коп	Кількість комплектів / Количество комплектов
	переадресування — переадресовки	__крб руб __коп.	

на 19____рік по місяцях — год по месяцам

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

поштовий індекс / почтовый индекс — місто / город; село / село; обл. / обл.; р-н / р-н
код вулиці / код улицы — вул. / ул.

(код передплатника) (код подписчика)

буд. / дом | корп. / корп. | кв. / кв. | прізвище / фамилия

Перевірте правильність оформлення передплати !.

На абонементі повинен бути проставлений відтиск касового апарата. При оформленні передплати (переадресування) без касового апарата на абонементі проставляється відтиск календарного штемпеля відділення зв"язку. В цьому випадку передплатнику видається абонемент з квитанцією про оплату вартості передплати (переадресування).

Передплатник із сплачених ним коштів за передплату доручає Розповсюджувачу сплатити Видавцю суму в розмірі видавничої вартості передплаченого видання на умовах і в строки, визначені Розповсюджувачем.

підпис передплатника (фізичної особи або керівника юридичної установи), завірений печаткою.

Перевірте правильність оформлення передплати !.

На абонементі повинен бути проставлений відтиск касового апарата. При оформленні передплати (переадресування) без касового апарата на абонементі проставляється відтиск календарного штемпеля відділення зв"язку. В цьому випадку передплатнику видається абонемент з квитанцією про оплату вартості передплати (переадресування).

Передплатник із сплачених ним коштів за передплату доручає Розповсюджувачу сплатити Видавцю суму в розмірі видавничої вартості передплаченого видання на умовах і в строки, визначені Розповсюджувачем.

підпис передплатника (фізичної особи або керівника юридичної установи), завірений печаткою.

Чому все більше сімей цікавляться журналом "Наш дім"?

Тому що:

1. Багато сімей прагнуть здійснення своєї заповітної мрії – мати власний дім. А саме в цьому журналі даються поради щодо будівництва і облаштування омріяної власної оселі. Так, тільки в 2000 році тут представлено понад 30 проектів котеджів для приватних забудовників. У 2001 році їх наведемо ще близько 40. Не менше проектів буде і в 2002 році.

2. Тут є рубрики "Поради господині", "Поради господарю". Даються поради для дітей. Отже, ми – для ділової сім'ї.

3. Наші поради по облаштуванню житла мають практичний характер. Запропоноване легко повторити в домашніх умовах. Ми також постійно подаємо цінні відомості про будівництво і облаштування житла за кордоном.

4. У журналі беруть участь дописувачі з усіх куточків України. Часто пишуть сім'ями. І ще й отримують гонорар.

5. Журнал - дешевий! Вартість його передплати в 2002 році на 2 місяці 2,55 грн. Передплатний індекс 74453. Вигідно передплатити комплект журналів "Наш дім" і "Дім, сад, город" (присадибне і дачне господарство). Вартість передплати комплекту на 2 місяці 5,50 грн. Передплатний індекс 21871.

ВИРІШУЙТЕ НА СВОЮ КОРИСТЬ!

Однак найцінніше, що потрібно для будівництва і облаштування Вашого Дому – це інформація!

Як берегти час

(Продовження. Початок у №5, 2001)

8. НАБУДЬТЕ ЗВИЧКИ КОРИСТУВАТИСЯ ЗАПИСНОЮ КНИЖКОЮ. Всі, хто хоча б раз зазнав мук, згадуючи, що йому ще треба зробити, підтвердить справедливість правила - записувати всі майбутні справи, яскраві, швидкоплинні думки, номери телефонів і т.д. Доцільно розміщені позначки на письмовому столі, біля дзеркала, за автомобільним козирком від сонця тощо допоможуть вам завжди бути готовим до всіляких дрібних справ, про які інакше можна було б забути. Олівець з папером може зберегти навіть час, витрачений на обмірковування проблем. Треба щось вирішити? Запишіть інформацію, яка стосується справи, і перед вами розкриються можливі рішення. Вибирайте!

Зберігайте час, який ви витрачаєте на довідки, а тому тримайте в порядку списки адрес і телефонів, якими часто користуєтеся. Одним словом, не завантажуйте пам'ять там, де це не потрібно.

9. ПРИКРІ ПЕРЕШКОДИ. Друзі і товариші по роботі, що люблять поговорити, можуть зашкодити вашим найкращим намірам витримати терміни. Ви можете зберегти їхню дружбу (і ваш графік!), тактовно натякнувши, що ви у "цейтноті".

Якщо у ваш кабінет заходить багато людей, спробуйте розташувати своє робоче місце так, щоб сидіти обличчям до стіни. Деякі переносять час обідньої перерви і залишаються працювати, коли співробітники ідуть обідати.

10. УЧІТЬСЯ СЛУХАТИ. Ви уникнете серйозних помилок, повторень і переробок, якщо з першого разу будете прагнути одержати вичерпні вказівки і інформацію. З'явитеся на нараду о 14.30, коли вона призначена на 15.00, і втратите дорогоцінний час. Тому перш ніж щось робити, уточніть, де, коли, як, що, чому? Якщо що-небудь залишається незрозумілим, відразу ж запитайте.

11. ПРО ШАБЛОН. Багато хто з нас стає жертвами шаблонного мислення. Тільки тому, що ми завжди виконували щось якимось певним чином, нам здається, що це і є найкращий з можливих способів. Проте будь-яку роботу можна удосконалити, варто тільки трохи подумати. Якщо зараз ви робите щось у послідовності АБВГ, спробуйте порядок АВБГ. Може, вийде швидше. Чи не передати іншим частину найпростіших функцій, що не вимагають особливої кваліфікації? Чи не можна скористатися якоюсь офісною технікою, щоб зберегти час? Чи не варто поцікавитися, як інші заощаджують час?

12.ПРИДІЛЯЙТЕ УВАГУ ДРІБНИЦЯМ. Ви можете уникнути затримок, якщо будете по можливості попереджати настання раптових дрібних криз. Це означає, що треба завжди мати під рукою достатній запас предметів, якими ви найчастіше користуєтесь на роботі, у побуті, - запасні частини чи деталі канцелярського приладдя, дрібні предмети туалету чи навіть грошовий дріб'язок. Якщо треба, придбайте другі ключі, окуляри, парасольку, лезо для гоління. Вирішуйте з вечора, що надягнете ранком.

13. ПОЧИНАЙТЕ СПРАВУ ВІДРАЗУ Ж. Перш ніж взятися за роботу, безліч людей наводять порядок на своїх столах, підстругують усі олівці, які тільки потрапили на очі, дивляться у вікно, занурюються в газетний кросворд, випивають чашечку кави, передивляються спортивну сторінку, а потім дивуються, куди подівся час! Якщо ви знаєте, що треба робити, беріться за діло відразу ж. Тут не можна дати ніяких порад. Ніхто, крім вас самих, не зможе допомогти вам позбутися звички відтягувати початок роботи. Беріться за роботу відразу ж!

14. ВИКОРИСТОВУЙТЕ ЧАС ЦІЛКОМ. Завжди є можливість набагато збільшити свій продуктивний час, повніше використовуючи його. Це значить, що під час поїздок, чекання, сніданку можна зайнятися такими справами, як планування свого дня, обмірковування майбутніх задач, переглядання записок, що знадобляться у подальшій роботі.

15. СТЕЖТЕ ЗА ТИМ, НА ЩО ВИТРАЧАЄТЕ ВІЛЬНИЙ ЧАС. Якщо гра в м'яч разом з друзями чи рибалка допомагають вам відпочити й розслабитися - прекрасно! Але не віддавайтеся таким заняттям тільки тому, що так роблять інші. Ми могли б зберегти багато годин, якби були трохи розбірливішими під час вибору кінокартин і телепередач, які дивимося, книг і журналів, які читаємо.

16. ЗМІНЮЙТЕ ЗАНЯТТЯ. Майже ніколи тіло не втомлюється все зразу. Звичайно втомлюються лише окремі групи м'язів. Змінюючи заняття, ви зможете перебороти відчуття втоми і зробити більше. Так, якщо кілька годин ви працювали сидячи і стали стомлюватися, переключіться на роботу, яку потрібно виконувати стоячи чи при якій треба рухатися. Ви весь день на ногах? Займіться сидячою роботою. Ви не тільки побачите, що ваш організм здатний на більше, але така зміна додасть вам бадьорості, робота буде ефективнішою.

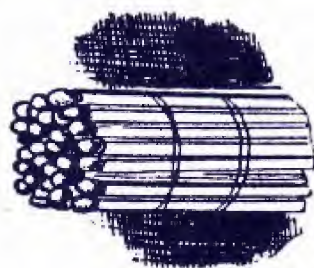
17. ПОЧИНАЙТЕ РАНІШЕ. Починаючи день усього на 15-20 хвилин раніше – ви встигнете зробити значно більше справ.

18. ВИХОВУЙТЕ ПОВАГУ ДО СВОГО ЧАСУ. Набудьте звички подумки давати вашому часу оцінку, і ви почнете по-новому ставитися до нього. Такий підхід допоможе вам визначитись, чи потрібно саме вам займатися тими дрібницями, які з"являються протягом робочого дня. Адже не купуватимете ви тенісні м'ячі тільки для того, щоб відразу ж викидати їх? Чому ж з меншою повагою відноситися до часу?

Рубрику планується продовжити в 2002 році

Якщо ви вирушили у похід...

Бувалі туристи знають безліч секретів, що полегшують побут манд-

рівників. Вирушаючи в похід, вони не забудуть, наприклад, занурити сірники в розплавлений віск (або парафін). Сірники після такої "операції" не бояться сирості і загоряються навіть під дощем.

***

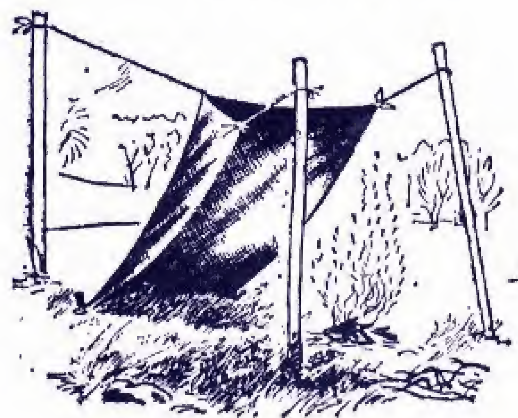
Щоб розпалити вогнище в непогоду, покладіть в порожню консервну

банку просочений жиром папір і запаліть його. Вогнище від стійкого полум'я палаючого паперу швидко розгориться.

***

В похмуру прохолодну погоду натягніть з навітряного боку брезент по-

близу вогнища. Нагріте вогнищем повітря швидше просушить ваш одяг і буде обігрівати вас значно краще.

***

Для забивання маленьких тріщинок у дерев'яній підлозі перед її фарбуванням потрібно приготувати шпаклівку: знайти старий лінолеум коричневого кольору (дуже ламкий), що дуже часто, років 20 потому, застосовувався у всіх адміністративних приміщеннях. Розчинити шматочки лінолеуму в ацетоні до сметаноподібного стану і зашпаклювати усі маленькі тріщинки і щілини на підлозі. Більш міцної шпаклівки для підлоги навряд чи знайдете (так ще за такою ціною).

***

Отвір у склі можна легко просвердлити алмазним свердлом.

***

Добре ізолюють від шуму підвісні стелі + гіпсокартонні панелі на стіни.

***

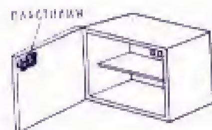
Відпрацьована після смаження соняшникова олія, прокип'ячена на маленькому вогні протягом 40 хвилин перетворюється на оліфу.

***

Перед наклейкою шпалери можна під шви смуг (попередньо стіна розмічається) на стіну наклеїти смужки паперу (наприклад, папір для вікон). Потім варто загрунтувати стіну разом з папером, щоб запобігти розмоканню паперу при нанесенні клею перед безпосередньою наклейкою шпалери. Потім клеїться шпалера. Закріплені в такий спосіб шви ніколи не відклеяться (якщо, звичайно, не допускати грубих помилок надалі).

***

Замок "магнітна заскочка" додаткових рекомендацій не потребує. Він зручний і діє досить надійно. Але установка заскочки потребує особливої точності. При виконанні цієї роботи візьміть шматочок пластиліну. Після установки однієї частини заскочки нанесіть тонкий шар пластиліну на ділянку дверцят, а потім прикрийте їх. Отримаєте точний відбиток місця для другої половини заскочки.

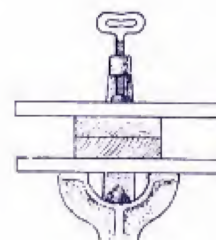
***

Обрив капронової нитки у спиць для в'язання - "хвороба", що зустрі-

чається часто, проте її легко вилікувати. Нагрійте вушко спиці на полум'ї сірника, видаліть з нього залишки розплавленого капрону. Потім прочістіть тонкою голкою, знову розігрійте його і встроміть у гніздо голки загострений кінець капронової нитки. Він підплавиться і заповнить ємність вушка. Провівши таку нескладну "операцію" ви отримаєте щільне з'єднання нитки з голкою.

***

Якщо у той момент, коли необхідно затиснути невелику, щойно підклеєну деталь, у вас немає струбцини, використайте для цього м'ясорубку.

***

Якщо плитка відстала від підлоги - не панікуйте. Цьому "горю" лег-

ко зарадити. Відчистіть її від бруду, покладіть на місце, накрийте чистим аркушем паперу і прогладьте сильно нагрітою праскою (спочатку швидко, а потім повільніше). Плитка надійно "привариться" до свого місця.

***

Не поспішайте викинути ізоляційну стрічку (лейкопластир теж) лише тому, що вона підсохла і втратила еластичність та клейкість. Прикладіть на деякий час потрібний вам шматочок підсохшої стрічки до включеної електролампи - він прогріється і знову набуде своїх втрачених якостей.

***

Якщо ви працювали з масляною фарбою і забруднили шкіряні черевики - не сумуйте. Рослинна олія не лише безслідно видалить плями від масляної фарби, але ще й пом'якшить шкіру, зробить її більш еластичною.

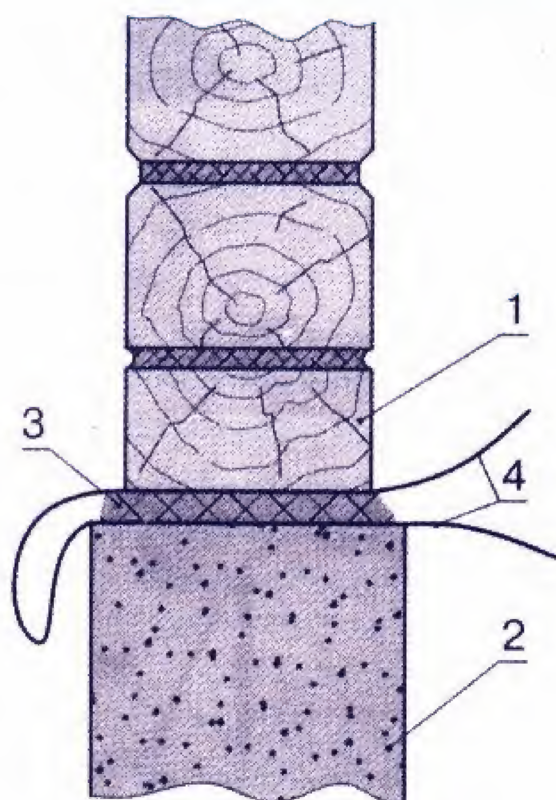
Соломонові мудрості для будівельника

Дім будується мудрістю,
і розумом ставиться міцно.
А через пізнання кімнати
наповнюються
усіляким маєтком цінним та
приємним.
Мудрий сильніший від сильного,
а людина розумна - від
повносилого.

Книга приповістей Соломонових.
Гл. 24, ст. 3-5.

Зашпаровування проміжків між зрубом та цоколем

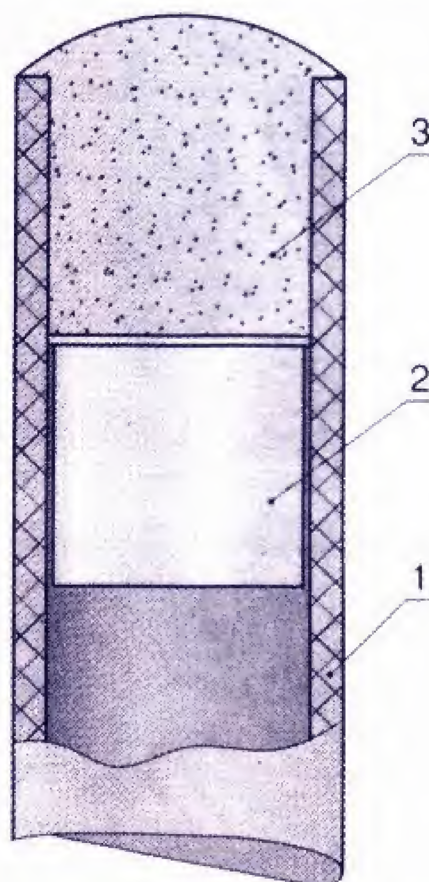
1- вінець зрубу; 2-цоколь; 3-глина; 4-руберойд.

Нижній вінець 1 поставленого зрубу не завжди щільно прилягає до цоколю 2. Спроби заробити щілини розчином, як правило, не приводять до успіху - герметичності не вдається досягти через те, що суміш тече. Використовувати макрофлекс - дороговато, та й запхати його у вузькі щілини не завжди вдається.

Вирішують це завдання за допомогою глини 3, яка є достатньо пластичним матеріалом. Глину запихають між шарами руберойду 4, що забезпечує більш надійне ущільнення проміжку між зрубом і цоколем.

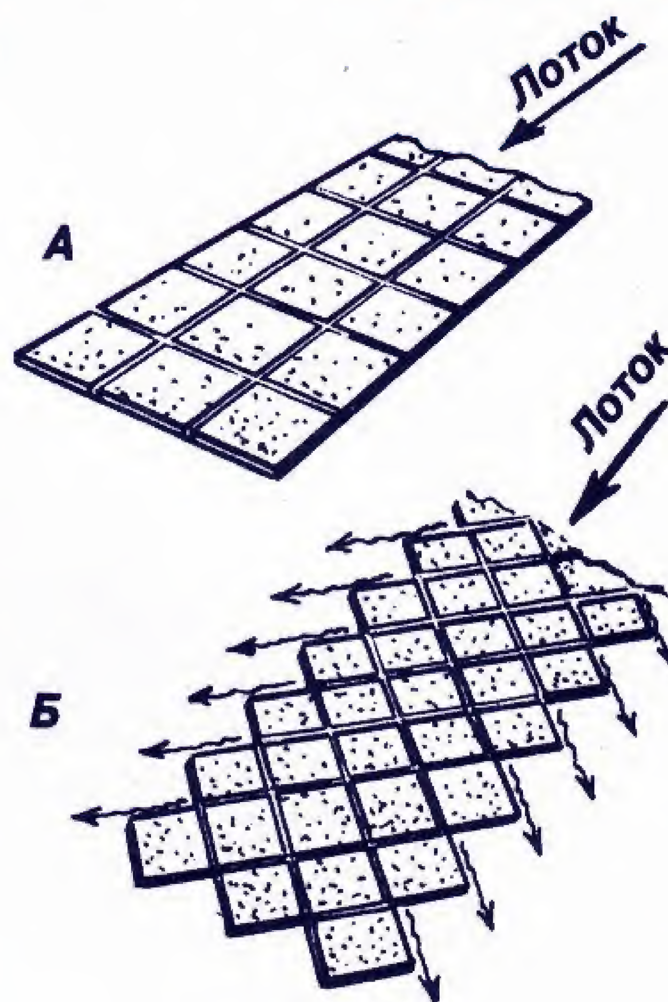
Пробка для стовбів огорожі

Азбестоцементні труби діаметром 100 мм часто використовують як стовби для огорожі. Щоб виключити попадання у них води або сміття, верх труби слід затулити. Для цього підбирають консервну банку відповідного діаметра і вставляють її всередину стовба з невеликим натягом. Встановлена у такий спосіб банка прекрасно утримує пробку з бетону, яка герметично закриває трубу.

1-труба; 2-банка-пробка; 3-цементний розчин.

Обдуримо дощ

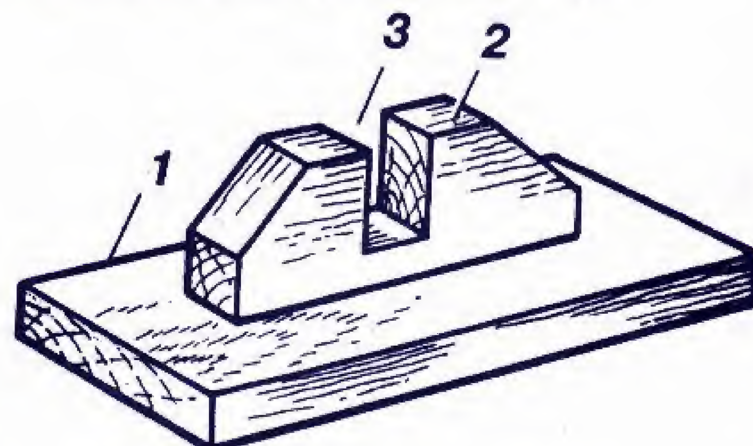
Садова доріжка, покрита плиткою, не лише милує око серед зелені газонів, але й досить практична. Улаштовують такі доріжки по рельєфу ділянки, як правило, з нахилом, іноді значним.

Якщо вкладати плитку "шов в шов" за схемою А, то під час дощу потік води швидко розмиє шви і основу під плитками.

Краще покласти плитку за схемою Б, тобто "по діагоналі". У такому разі потік буде розсікатися, його швидкість - гальмуватись, а вода - відводитись за межі доріжки.

Простий верстат

Часто виникає необхідність оброблення кромок дощок безпосередньо на штабелі, коли спеціального верстата немає. У цьому випадку можна скористатись простим саморобним пристроєм.

Беремо дошку 1, до неї прибиваємо вертикальну дошку 2 з вирізом 3. Цей пристрій кріпимо до лавки, брусу чи штабелю дощок. Дошку, яку необхідно обробити вставляємо в паз і фіксуємо клином.

Рубрику планується продовжити в 2002 році

Завершення будівництва – каналізація

На прохання нашого читача з села Дзвинянка Тернопільської області Борщевського району Яцуся Василя Володимировича подаємо інформацію про облаштування системи каналізації у власних будинках.

Окремі установки для стоків та дощової води.

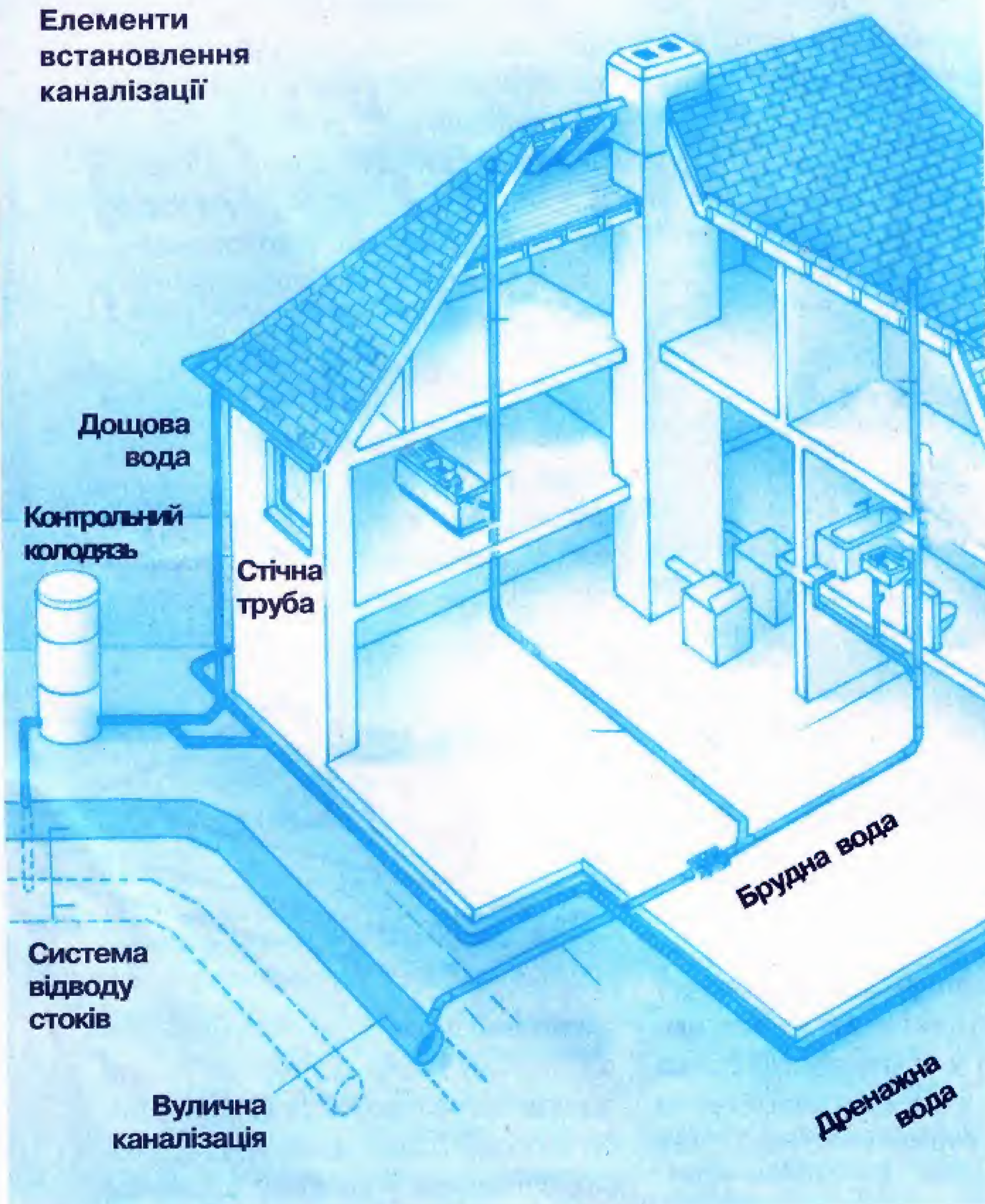
Видалення стоків з будинку є так само важливим, як і постачання його свіжою водою. Каналізаційна установка – це доповнення замкненого кругообігу води у природі.

Зрозуміло, що стоки, які накопичуються у будинку, повинні бути відведені і очищені. Це необхідно робити як з гігієнічних міркувань, так і в зв'язку з небезпекою забруднення грунтових і поверхневих вод. Тільки після проходження через очисні спорудження стоки можуть бути випущені у струмки, озера, ріки або до грунтових вод. В очисних спорудах вони спочатку піддаються механічному очищенню: проходять через резервуари, заповнені перегородками, піском, а також через септиктанки. Потім роблять їх біологічне очищення. Органічні субстанції у так званих відстойниках з активним ілом під впливом бактерій перетворюються у бруд. Осад, утворений у процесі механічного і біологічного очищення, потрапляє у бродильні чани, де відбувається процес гниття.

Якщо будинок не можна підключити до міської каналізації і до системи відводу стоків, на ділянці потрібно побудувати свій септиктанк. Власні сточні колектори є тимчасовим засобом і повинні контролюватися відповідними асенізуючими установами.

Кількість створюваних в будинку стоків приблизно відповідає кількості споживаної води у домашньому господарстві. Порівняно з кількістю дощової води, що випадає, ця величина незначна. Раптова поява в установці великої кількості дощової води викликає появу сильних, безперервних потоків. Щоб уникнути збитку, викликаного блокуванням установки і неприємних запахів, дощова вода і стоки відводяться окремими каналами.

Я. Дулицька

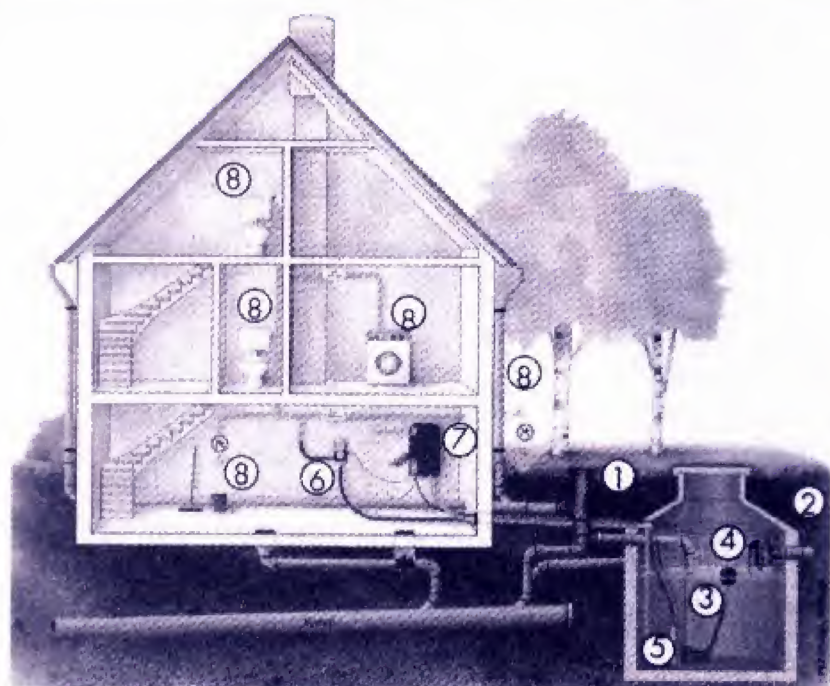

Цінна, необхідна для життя вода, протікає через будинок і перетворюється у стік, який відводиться каналізаційною установкою в очисні споруди.

Забезпечення власної оселі дощовою водою!

Це просто, як все геніальне (див. рис). За допомогою

1 - вихрьовий фільтр тонкої очистки; 2 - безшовна бетонна цистерна; 3 - заспокійливий пристрій під час подачі води; 4 - сифон зливу надлишку води; 5 - заглибний насос із поверхневим забором води; 6 - автомат керування насосом; 7 - підключення до водопровідної мережі; 8 - споживачі води.

такої саморобної установки дощову воду використовують для прання (пральних машин), туалету, миття різних домашніх речей, автомобіля, а також для поливу.

З даху вода через трубопроводи надходить у бетонну цистерну, влаштовану у землі. Оскільки в цистерні прохолодно і темно, то вода практично не змінює свого складу. Насос подає дощову воду через автоматичний регулятор тиску до відповідних споживачів. Якщо випадає мало дощу, таку систему підключають до загальної водопровідної мережі. Тоді подачу води спрямовують спеціальні регулятори.

Переклад з німецької
П. П. Падікового

Підготовка до опалювального сезону

Наближається зимовий період. Час перевірити, чи готові ваші батареї до нового опалювального сезону.

✓Перед опалювальним сезоном не буде зайвим пофарбувати батареї по можливості в темний колір. Не пошкодуйте гарної фарби чи емалі. Гладенька і бажано темна поверхня змусить радіатор на 5-10 відсотків енергійніше віддавати тепло. Особливо якщо частіше протирати радіатори від пилу, який є гарним теплоізолятором.

Тиск у водопроводі міських будинків

Поверхи	Тиск, атм.	Опресування, атм.
1-5	4	до 6
9-12	6-7	до 9
16-22	8-10	12-13

✓Утримайтесь від спокуси пофарбувати батареї в красивий сріблистий колір. Корисніше буде витратити вашу срібну фарбу на лист фанери або картону, які потім варто помістити за батарею як тепловідбиваючий екран. Він буде перешкоджати марному нагріванню стіни і направляти теплове випромінювання в кімнату.

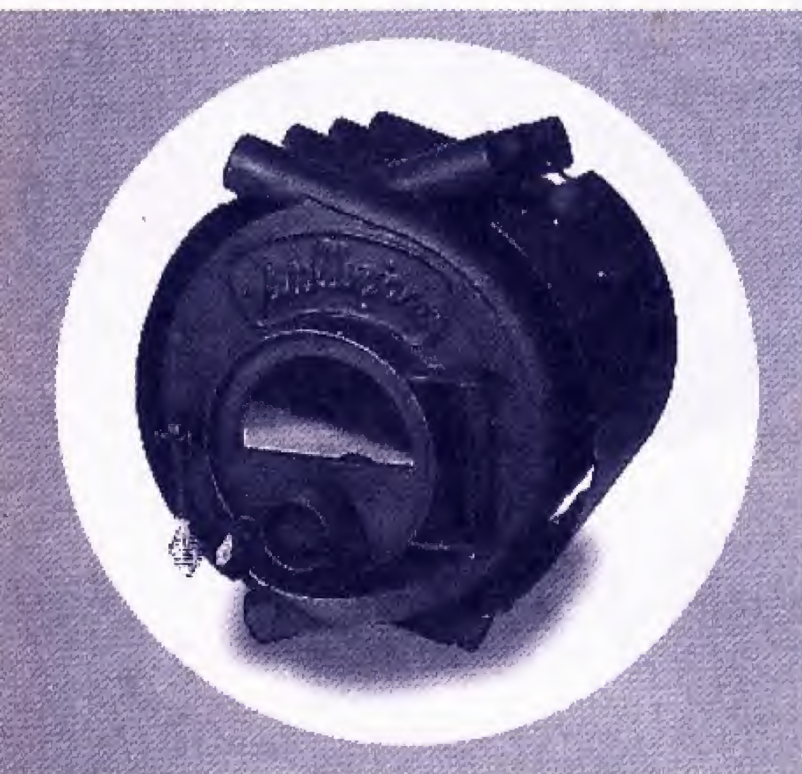
✓Найчастіше з батареями виникають дві проблеми: непрацюючий регулювальний вентиль і окремі секції радіатора, що не прогріваються. З регулювальним вентилем вам самим швидше за все не справитися. З другою проблемою простіше. Якщо кілька секцій батареї постійно залишаються холодними, це значить, що в нижній частині радіатора зібралися частки бруду й іржі. Вони забили канали і заважають циркуляції гарячої води. Викликати слюсаря даремно, цей дефект виявляється лише після підключення, і тепер ніхто не буде розбирати і промивати батарею. Іноді в таких випадках допомагає обережне постукування молотком. Але можна спробувати поставити під батарею гарячу електроплитку або тепловентилятор. Нижня частина батареї нагріється, і, можливо, що тепла вода, яка піднімається вгору збаламутить осілі частки бруду й іржі. Циркуляція води по батареї відновиться.

Найдешевше тепло - від "Буллер'яна"

У той час, коли більшість українців, нарікаючи на злидні, продовжує "підкидати" в опалювальні прилади дорогі, навіть за західними мірками, газ та електрику, найбільш кмітливі земляки відкрили альтернативне та дешеве джерело тепла на твердому паливі, що дає їм можливість заощадити значні кошти.

Маленьку котельню завантажують раз на 8-12 годин.

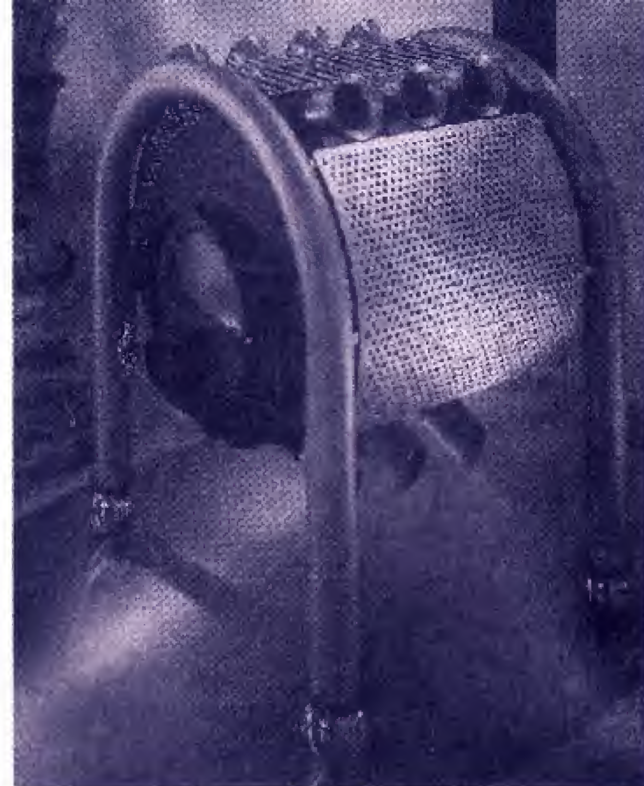
Років зо два тому в деревообробні цехи, вагончики дорожніх служб, заміські будинки та в інші, відрізані від системи центрального опалення приміщення, почали проникати віддалено схожі на "буржуйки" металеві пічки "Буллер'ян". Але від примітивного "баняка", що навіює сумні спогади про громадянську розруху, новинку відрізняється кількома принциповими особливостями. "Буллер'ян" зігріває не тільки кут, де він стоїть, а все приміщення, проганяючи за годину 2,5 об'єму його повітря.

Принцип роботи приладу такий. Крізь нижні отвори, які оперізують черево топки, він всмоктує холодне повітря, а через горішні труби викидає уже нагріті до 60-80°С його струмені. Завдяки конвекції, якщо навстіж відчинити двері, розташована в одній кімнаті пічка рівномірно обігріє і сусідні приміщення.

Маленька котельня, яку за значну теплову потужність (залежно від типу - 6-35 кВт) у народі охрестили "Буллер'ян", абсолютно безпечна в експлуатації. Після того, як у камеру згоряння завантажені дрова, торф або інше тверде паливо (за винятком вугілля) і зачинені герметичні дверцята, можна спокійно вкладатися спати і впродовж 8-12 годин не хвилюватись ні про підтримання вогнища, ні про небезпеку чадного газу - супутника традиційних печей. Паливо у "Буллер'яні" згоряє максимально (ККД - 70-75%), у дві стадії. У першій камері воно тліє, утворюючи пічні гази, які в другій спалюються остаточно завдяки подачі крізь спеціальні форсунки додаткової порції повітря. За півтора місяці у топці нагоряє не більше відерця попелу.

Сира деревина горить не гірше, ніж суха.

Щоб швидко розпалити "Буллер'ян", навіть незвичному до такої роботи городянину не треба особливих навичок та кмітливості. Крізь великі дверцята у топку легко покласти нерозрубану колоду діаметром від 25см (малий тип котла) до 32 см (котел-велетень). Причому сира деревина горітиме не гірше за суху. При цьому температура у камері згоряння впаде лише хвилин на 15 (за цей час вогонь оближе та підсушить верхній шар деревини).

На опалювальний шестимісячний сезон маленькому "Буллер'яну" вистачить 3,6 куб. м дров. Навіть якщо підкидати в агрегат елітні дубові патики вартістю 25 грн за куб м, тепло під дахом будинку кубатурою 100 куб м коштуватиме лише 362,5 грн. За цей же час газовий котел спалить 3,672 куб. м палива (ціна 1 куб. м для населення - 0,136 грн, для виробництва - 0,282 грн) і "з'їсть" відповідно 1985,6 грн.

Але справжні рекорди економічності "Буллер'яни" побивають на деревообробних підприємствах, у тех-

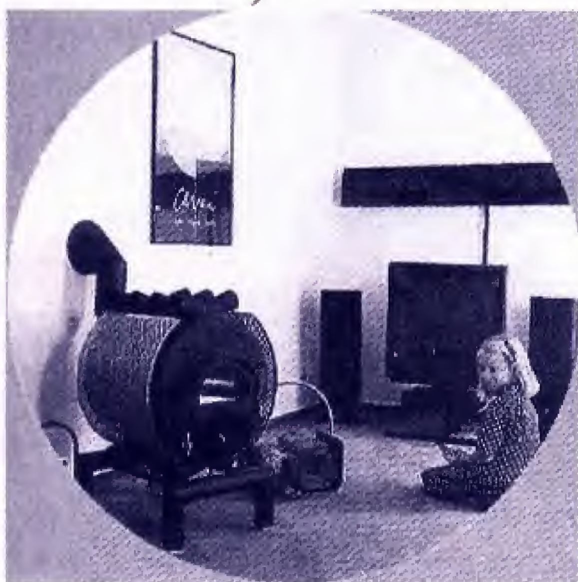
Пічку можна вибрати з п'яти типорозмірів

Технічні дані	Маленький тип 00	Малий тип 01	Середній тип 02	Великий тип 03	Велетень тип 04
Висота, см	63	66	76	90	94
Ширина, см	42	54	59	64	72
Глибина, см	60	76	90	105	115
Вага, кг	50	75	90	145	178
Потужність, кВт	6	11	18	27	35
Швидкість нагрівання повітря, куб. м/хв.	4,5	9	18	27	45
Об'єм приміщення, куб. м	100	200	400	600	1000
Площа приміщення (висотою 2,5 м), кв. м	40	80	160	240	400
Куб. м однієї закладки	0,01	0,013	0,027	0,04	0,054
Довжина поліна, см	33	40	50	70	76
Діаметр димоходу, см	12	12	15	16	16
Проріз дверей, см	27	27	31	35	38
Димохід, м	5	7	7	7	7
Ціна з ПДВ, грн	1200	1600	2040	2720	3400

нологічному ланцюжку яких передбачено сушіння матеріалів. Зазвичай там з цією метою використовують дорогий газ і ламають голову, куди подіти стружку, тирсу та інші відходи. На звалищі їх не приймають, а спалювати не дозволяє екологічна інспекція. Спеціалісти радять, як одразу вбити двох зайців: сушити деревину, "підгодовуючи" "Буллер'ян" відходами власного виробництва.

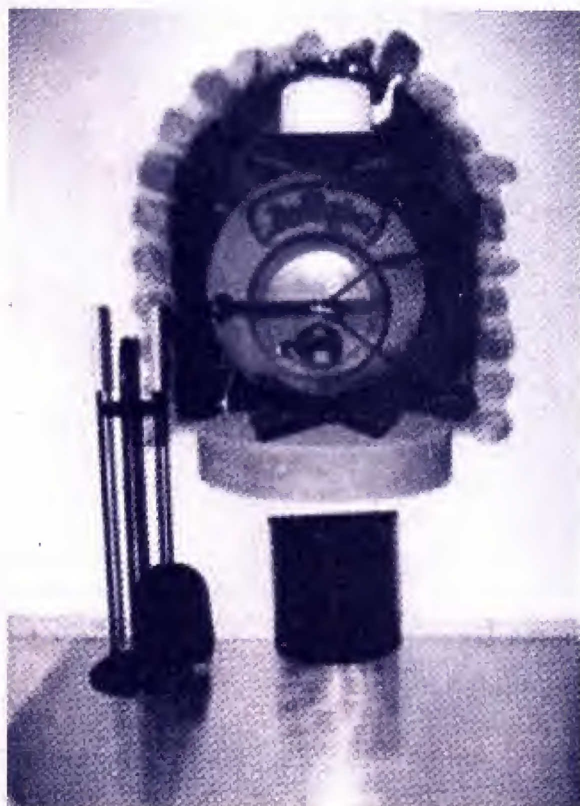
"Буллер'ян" можна оформити у вигляді каміна.

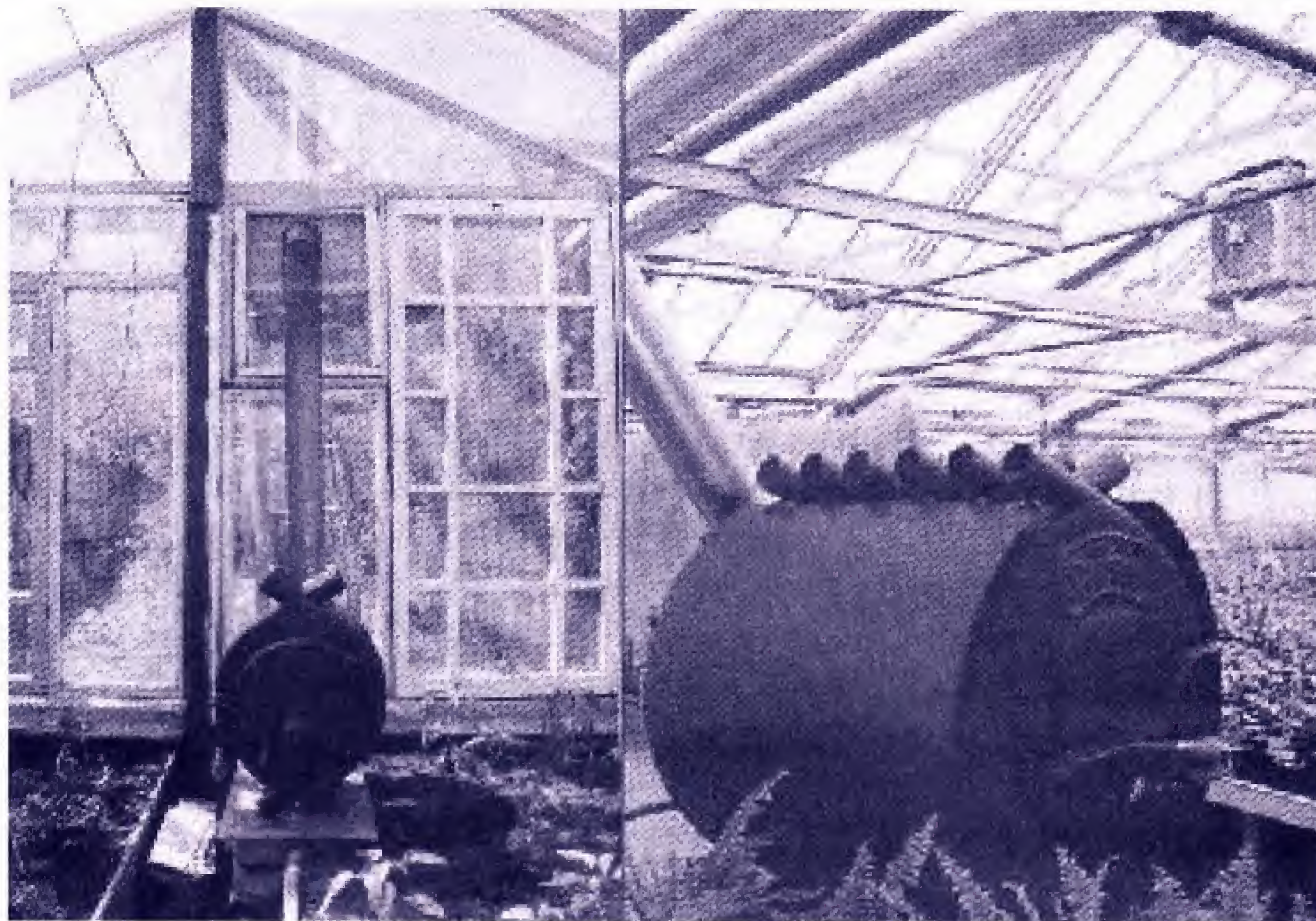
Як і древні філософи, власники навіть найбільших "Буллер'янів" вагою 178 кг можуть стверджувати, що

усе своє вони носять із собою. Мобільність пічки особливо виправдовує себе при оренді приміщення, частих переїздах на нове місце та інших тимчасових ситуаціях.

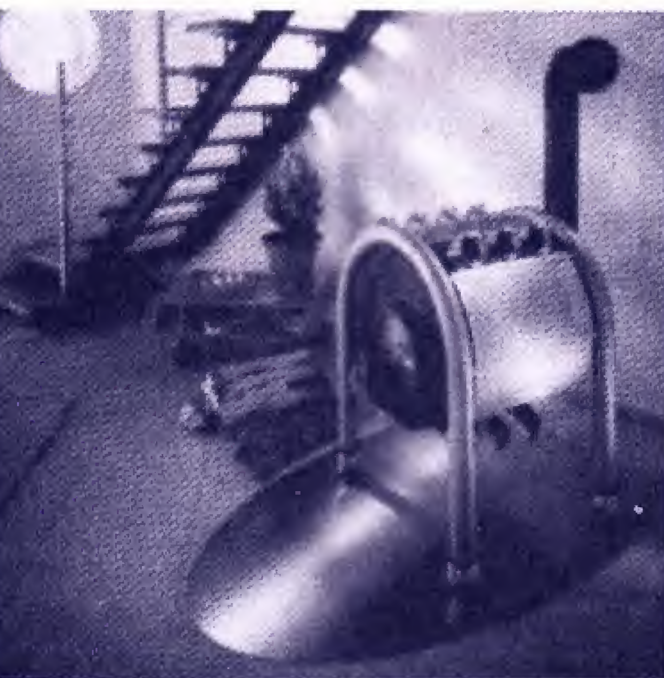
Агрегат не потребує додаткових капіталовкладень, неминучих при монтажі стаціонарних систем опалення. А головне - у будь-який момент його можна від'єднати від комина, і два дужих козаки встановлять прилад у новому приміщенні. З маленьким типом "Буллер'яна", який особливо полюбляють дачники, впоратися ще простіше. Підйомна вага -

50 кг та малі габарити (висота - 63 см, ширина - 42 см, глибина - 60 см) дозволять легко завантажити пічку в багажник автомобіля, а після закінчення сезону без проблем привезти "Буллер'ян" назад.

Чудо-пічку використовують не тільки у придорожніх кафе, приміських крамницях, теплицях, майстернях,

складах, будинках, де немає газу чи електроенергії. Все частіше "Буллер'яни" стають резервним джерелом опалення в офісах та особняках з уже прокладеною системою труб та радіаторів.

Це водночас і страхування на випадок примусового від'єднання від теплоцентралей чи газових мереж, і спосіб економії. Сьогодні при проектуванні будинків їх власники передбачають систему повітропроводів від "Буллер'яна" для обігріву окремих приміщень або другого поверху. Закладаючи грунтовні теплові рукави, сам прилад можна розташувати у підвалі. Там його дизайн не доведеться прив'язувати до інтер'єру. У житлове приміщення "Буллер'ян"

можна вписати у первісному вигляді. Але, якщо це буде суперечити витонченим смакам господарів, агрегат не складно "замаскувати" під камін. Варто наголосити, що ККД такого "вогнища" буде наближений до найвищих світових стандартів. Як відомо, у відкритих камінах цей показник не перевищує 40%, а в закритих - сягає 80%.

Піч "Буллер'ян" запатентована в Україні у 1998 році. Покупець отримує на неї трирічну гарантію, а мінімальний термін експлуатації пічки становить 20 років.

Мале підприємство "ВИТ",
м. Київ, вул. Волоська, 60,
тел.: (044) 417-05-80,
тел./факс: (044) 417-04-56

Альтанки від підприємства "Збірні будинки"... Виберіть найпривабливішу!

Спорудження альтанки – найшвидший та економічний засіб значного збільшення корисної площі будинку. До того ж, на відміну від літніх кухонь та госпблоків, альтанка не спотворює довкілля, а доповнює й прикрашає його. Важливо тільки дотримуватись порад архітекторів, не вдаючись до самодіяльності.

Найбільш поширене вирішення альтанки, зведеної за центричним принципом. Таку споруду перекривають пірамідальним або конусоподібним постійним дахом. Існує багато варіантів архітектури альтанок центричного типу. Та найважливішим е те, що вони створюють так званий композиційний акцент у садибі, привертаючи до себе увагу виразними формами. Обладнують їх по-різному. Стіл може займати центр і оточуватися лавою, що характерно для невеликих за площею альтанок. У більших спорудах доцільним є варіант розміщення лави та столу по периметру огородження. Тоді звільняється центр підлоги, а разом з тим збільшуються можливості функціонального використання.

Матеріали для альтанок можуть бути різноманітними: деревина, метал, залізобетон, цегла. Необхідно зазначити, що обраний матеріал істотно впливає на характер архітектури.

Існує велика кількість різноманітних проектів, які враховують конкретні умови забудови, особливості довкілля, індивідуальність замовника, його плани щодо побутових процесів та фінансові можливості.

Отож, розмірковуючи, чи варто будувати альтанку, приходимо до висновку, що за мінімальних витрат коштів та праці можна завдяки їй збільшити "пропускну здатність" дачі, надати архітектурної досконалості садибі, засвідчити високий естетичний смак господарів, який грунтується на кваліфікації та професійних знаннях архітектора.

Річ у тім, що умови існування нашого суспільства протягом багатьох десятиріч призвели до нерозуміння, а звідси ігнорування архітектурних якостей побутових споруд. Збільшення щільності забудови спричинює захаращення краєвиду, перетворення оспіваного поетами мальовничого українського села на незграбне скупчення утилітарних будинків та господарчих споруд. Не забарилися й міські жителі-дачники. На своїх тісних ділянках вони так "розбудувалися", що для саду-городу вже й місця не лишилося! Кожен "ліпив" свою садибу на власний розсуд, користуючись тим, що садові масиви не взяті під архітектурний контроль.

Зауважимо, що краса не підвищує вартості споруди, більше того, вона набагато дешевша від самодіяльних витворів.

Кандидат архітектури
С.Б. Зиміна

Хто хоче проводити багато часу на природі, тому потрібно мати місце в своєму саду, де можна було б спокійно відпочивати, планувати майбутнє, мріяти. Для цього незамінна альтанка. Однак ця споруда сприяє не тільки відпочинку і мріям, вона може бути центром зустрічі з друзями, зокрема у вечірні години. Адже гармонія саду ніким не порушиться. Наведена альтанка (рис.1) має восьмикутну форму і площу 5,5 кв.м. Елементи її можна змінювати залежно від уподобань. Стіни виготовлені із масивної деревини. Вікна і двері можуть бути засклені або відкриті. Останні роблять подвійними. Підлогу влаштовують із дерев'яних досок або викладають плиткою. Покриття даху бітумне або мідне.

На разі входять у моду гріль-альтанки. Деякі з них зображені на стор.25.

Таку альтанку виготовляють із ялиці чи сосни, вона восьмикутна. Її розміри приблизно 240 х 240 см. Наведені альтанки можна виробляти у домашній майстерні, а то й серійно у відповідному цеху, а потім втановлювати в саду, на дачі. Спробуйте зробити. Крім того, це сьогодні вигідний бізнес. Успіху Вам!

1

Альтанки... Виберіть найпривабливішу!

Наводимо загальні види і розміри різноманітних альтанок, що прикрасять Ваш садочок чи дачну ділянку.

Продовження на стор.32

Розміри альтанок 300 x 300 см
Висота до стелі 195 см
Висота до конька 305 см

ПОРАДИ ГОСПОДИНІ!

ЯК ОБЛАШТУВАТИ НЕВЕЛИЧКУ КІМНАТУ?

Якщо у Вас є тільки невеличка кімната, а необхідно багато працювати вдома, то спеціалісти радять її облаштувати так, як зображено на малюнку.

Який ваш шлюб

Навіть для благополучної родини відповіді на запитання тесту не такі вже й зайві.

Запитання для жінок

(Так Ні Іноді)

1. Чи вважаєте ставлення чоловіка до вас ніжним?

10 2 5

2. Чи розмовляєте з чоловіком про його службові справи?

4 8 2

3. Чи любите дітей більше, ніж чоловіка?

8 3 2

4. Чи може торт поліпшити ваш настрій?

10 4 3

5. Чи вважаєте, що в подруг чоловіки кращі, ніж ваш?

6 1 0

6. Чи часто ходите вдома в халатику або нічній сорочці?

9 2 7

7. Якщо в чоловіка є хобі - чи воно вас дратує?

8 2 5

8. Чи радієте успіхам чоловіка на роботі?

3 10 2

9. Чи вважаєте свої справи важливішими за справи чоловіка?

10 1 0

Тепер підрахуємо очки

68 і більше. На жаль, ваш шлюб важко назвати ідеальним і хоча ви вважаєте, що винний чоловік, але це не завжди так - швидше навпаки. Спробуйте критичніше глянути на свою поведінку.

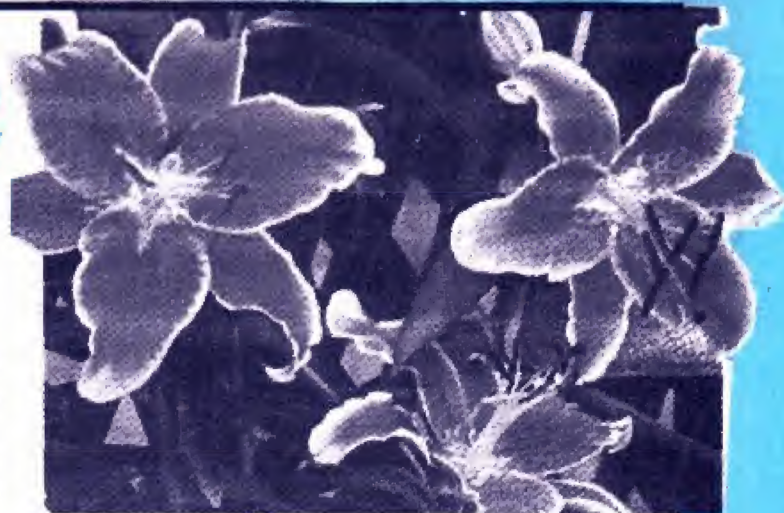
40-67. Ви розумієте, що ідеального шлюбу не існує, а тому миритеся з деякими недоліками чоловіка. І правильно робите. Женіть сумні думки, виховуйте свого чоловіка.

Менше за 40. Все у вас в порядку. Кращої дружини вашому чоловікові не мати. І вам нової долі шукати теж не треба - ви свою знайшли.

Т. Урзікова

Букети в нашому домі

За вікном вже осінь... А так хочеться продовжити літо, хоча б невеличку частинку його. Красивий букет у залі, спальні чи на кухні прикрасить ваш дім і буде чарівною згадкою про тепле літечко. А щоб цей букет якомога довше милував ваше око, скористайтесь нашими порадами щодо того, як подовжити життя зрізаних квітів.

Основою для подовження життя квітів є всіляке запобігання утворенню пробки в судинах квітконосу. Тому, перед тим як поставити зрізані квіти у воду, радимо ще раз підрізати кінці квітконосів під водою.

Щоб посилити доступ води у судини квітів тих видів, у яких стебло одерев'яніле (бузок, хризантеми тощо), перш ніж поставити їх у вази, розплющують кінчики стебел на 5-7 см або злегка розбивають їх молотком.

Кінчики зрізів у рослин, що виділяють молочний сік (маки, пуансетія тощо), який при зрізуванні застигає і закупорює судини, на 3-4 с опускають в окріп, але так, щоб пар не пошкодив пелюсток, або злегка обпалюють зрізи.

Для троянд рекомендується не тільки поновлювати зріз під водою, а й хрестоподібно розщеплювати його.

Зрізувати квіти краще вранці гострим ножем. Не рекомендується зрізувати квіти під час дощу. Протяги, сухість повітря та висока температура в приміщенні прискорюють процес в'янення квітів.

Троянди краще зберігаються, якщо їх зрізати в стадії пуп'янків, коли в останніх починають відгинатися кінчики пелюсток; нарциси, тюльпани, лілії та гладіолуси - як тільки почнеться забарвлення бутонів.

Бузок, гвоздики та хризантеми зрізають вже в стадії цвітіння. Гіацинти та фрезію - коли в суцвітті розпускаються 2-3 нижні квітки. Герберу зрізають тільки після утворення пилку, інакше квітконіжки почнуть передчасно згинатися. Цикламен - тільки в напіврозквітлому стані квіток, якщо ж квітка його злегка поникла, то стояти в воді вона довго не буде.

Щоб загальмувати в'янення білої лілії, треба перешкодити запилення її квітки: видалити тичинки й залити приймочку теплим парафіном.

Поряд з цими "природними" засобами подовження життя квітів, можна рекомендувати деякі розчини, що в якійсь мірі запобігають в'яненню.

Так, щоб тюльпани та нарциси трималися довше в зрізаному вигляді, їх ставлять в 6% розчин сахарози або глюкози. Для конвалій до цього розчину додають ще 0,075 відсотка борної кислоти.

Для подовження життя зрізаного бузку рекомендується такий розчин: на 1 л води - 80 г сахарози, 0,03 г азотнокислого срібла та 1 г азотнокислого кальцію.

Для тривалого зберігання троянд у зрізі добре діє розчин 0,4 г сульфату заліза та 20 г цукру на 1 л води.

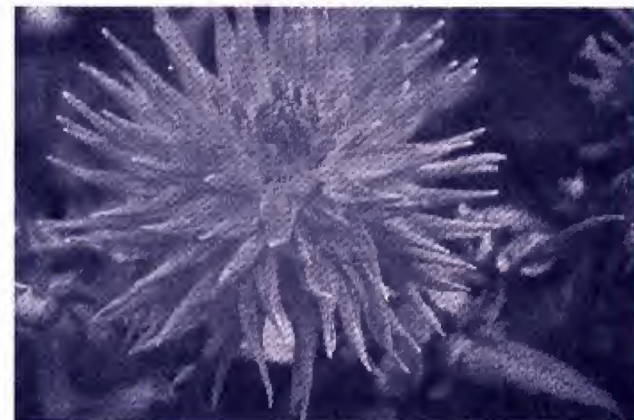
Для подовження життя зрізаних квітів застосовується також мідний купорос, солі цинку, сульфат алюмінію, які додаються в невеликих дозах у водний розчин цукру. Мідна монетка у вазі з водою попередить розвиток бактерій. Аналогічно діє і таблетка аспірину.

Якщо треба поновити ледь зів'ялий бузок, кінчики пагонів злегка розбивають молотком, а потім ставлять його в окріп (при цьому слід стежити за тим, щоб пар не ушкодив квіти) і залишають в ньому до остигання. Після цього оновлений бузок можна перенести у вази із звичайною водою, з розчином або залишити у тому посуді, де проводилося оновлення.

Якщо квіти треба перевезти в інше місто, зрізи доцільно обробити розплавленим парафіном. Букет зрізаних квітів найкраще транспортувати загорненим у целофан або папір, розгортати його тільки перед тим, як ставити букет в воду.

Встановлено також, що на тривалість життя зрізаних квітів впливає їх сусідство з іншими квітами. Наприклад, резеда, змішана в букеті з іншими квітами, прискорює їх в'янення; фрезії і лілії виділяють слиз, від якого гинуть інші квіти. Не можна поєднувати зрізані квіти з гілочками хвої, бо з них виділяється смола, яка склеює кінчики стебел квітів, і вода в них не проникає.

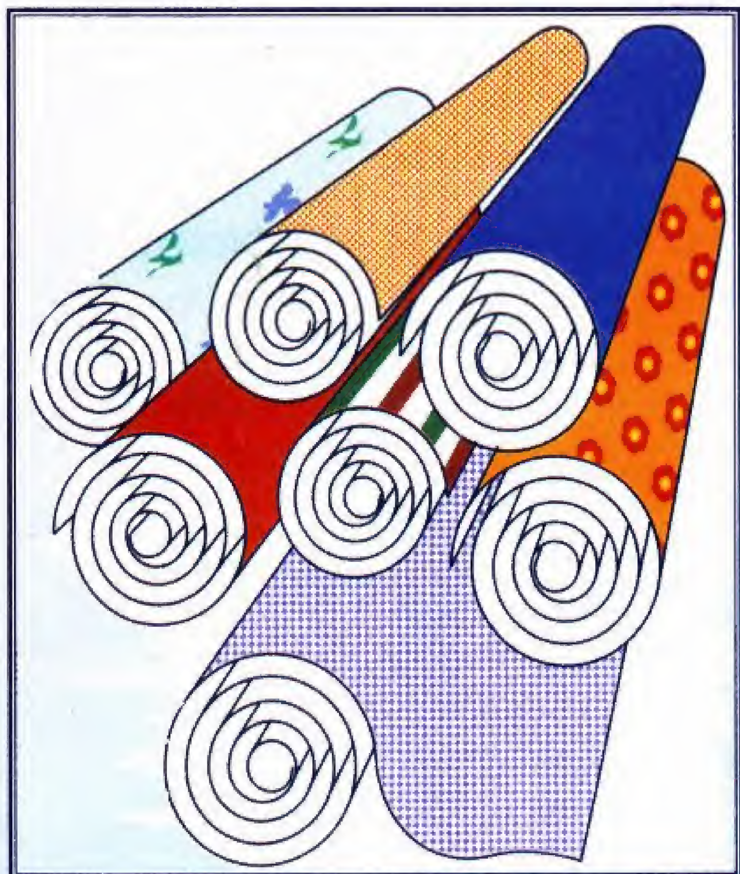

Існують, однак, і такі комбінації квітів, які позитивно впливають на їх свіжість. Наприклад, декілька гілочок жасмину подовжують життя конвалії та посилюють її аромат. Гілочка кипарису, поставлена в букет тюльпанів, подовжує їх життя. Можна компанувати букет з тюльпанів і гвоздик, але останнім обов'язково слід видалити листя: воно при зануренні у воду виділяє отруйну речовину, від якої тюльпани швидко гинуть.

Іноді необхідно прискорити розквітання зрізаних квітів. У цьому випадку на 4 л води додають 1 чайну ложку селітри або 2 чайні ложки спирту, в якому розчиняють трохи нашатирю.

Отже, скориставшись нашими порадами, ви зможете досить довгий час милуватися принесеним у дім букетом.

О.І. Чикільова

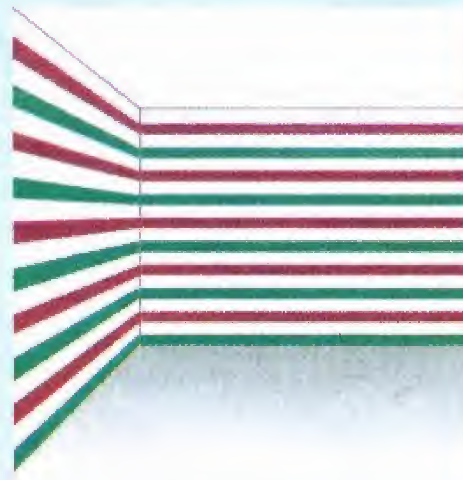
Як "одягти" стіни кімнати?

Зараз є дуже багато різноманітних шпалер та інших матеріалів для нанесення на стіни. Які вибрати? Інколи цей вибір зв'язаний із сумнівами та муками творчості. Сьогодні спеціаліст-дизайнер на сторінках нашого журналу наводить деякі поради щодо вибору кольору і малюнку настінних матеріалів.

Низьке приміщення

буде здаватися вищим, якщо на стіни наклеїти шпалери, на яких переважає вертикальний малюнок чи наявні перпендикулярні смуги. Якщо лампа розміщена не беспосередньо на стелі, освітлення збільшує простір вверх.

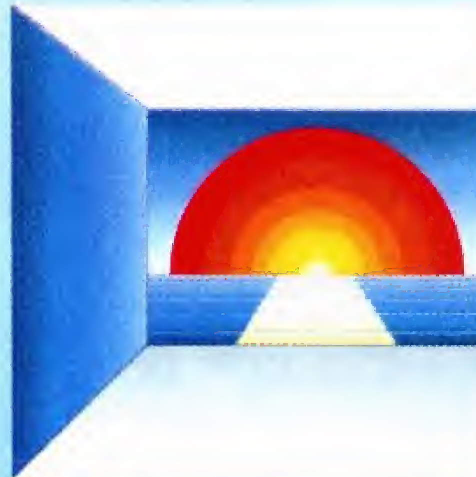
Високе приміщення

За допомогою шпалер з паралельним малюнком або такими ж смугами можна "притягнути" стелю до низу. Якщо ж шпалери не клеїти до самої стелі, а залишити відповідний фриз, то приміщення теж "зменшиться". Освітлення має випромінюватися вниз.

Вузькі приміщення

Ви досягнете глибини, якщо використаєте шпалери для стін з не чітким (розпливчатим) декором світлих та холодних кольорів (зелених, блакитних, зелено-блакитних, блакитно-фіолетових). Очі не сприймають таку кольорову гаму, як закінчення простору і, таким чином, створюється враження його розширення. Повздовжні смуги на стелі створюють аналогічний ефект.

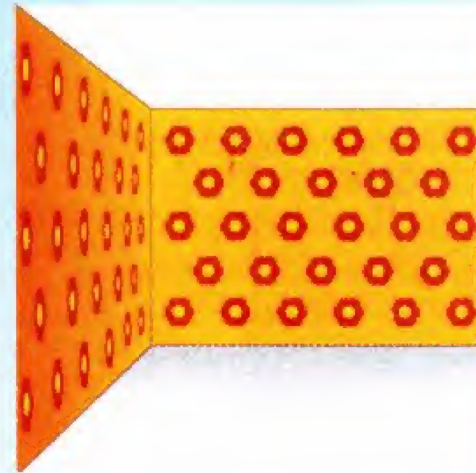
Маленькі приміщення

сприймаються більшими завдяки нечіткому (розпливчатому) декору і холодним кольорам або великим малюнкам з контурами, що плавають. Шпалери з малюнками і підкресленою глибиною перспективи теж "збільшують" простір.

Обрамлення

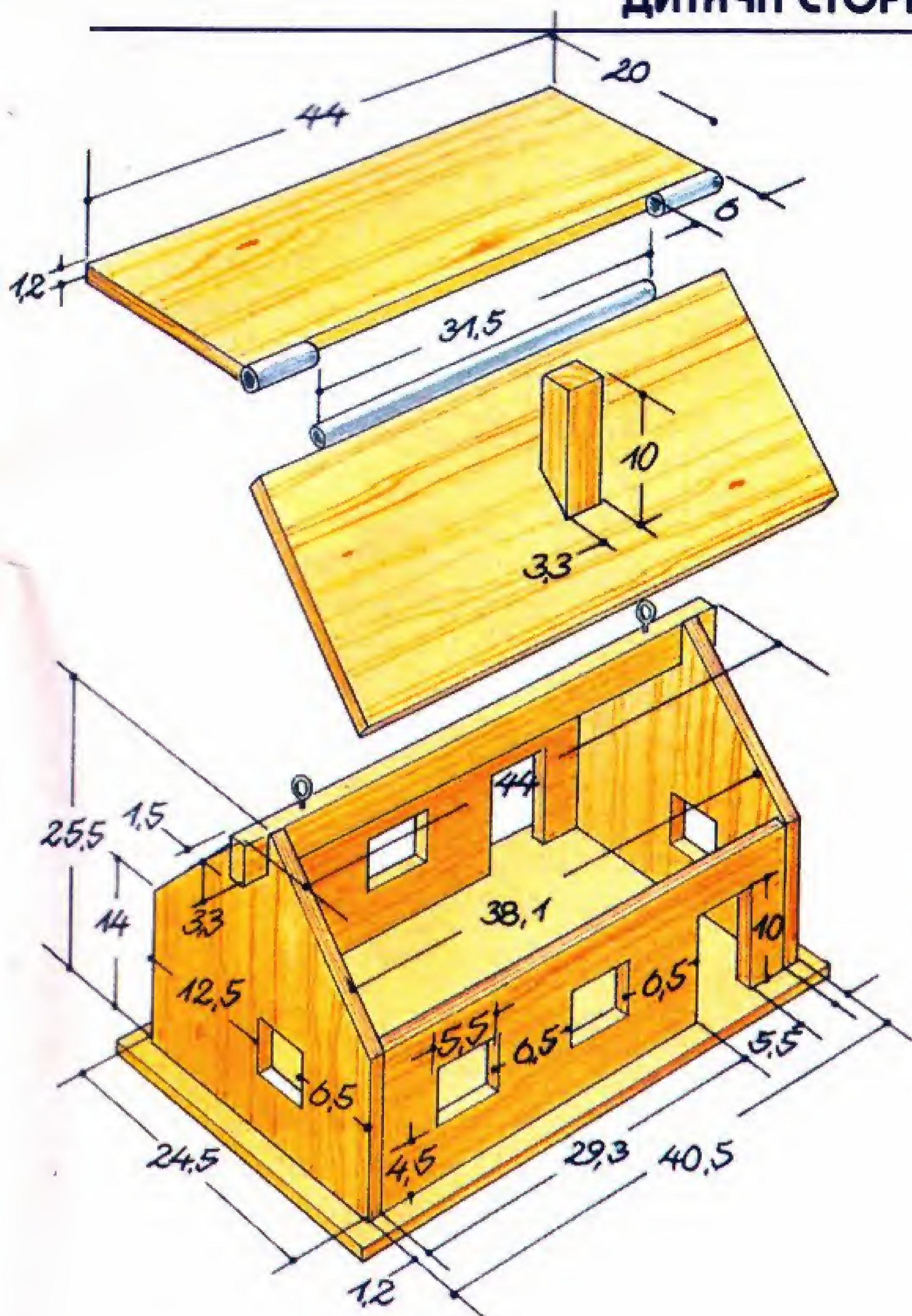
Для багатьох узорних шпалер можна використати ефективне обрамлення. Наприклад, облямувати великоформатні картини або дзеркала. Цей спосіб краще використовувати на великих за площею стінах.

Великі приміщення

"зменшують" за допомогою теплих фарб без домішування білого кольору або за допомогою шпалер з чітко окресленим малюнком. Ефект підсилюється дрібним узором (малюнком) на шпалерах.

Дизайнер **П. П. Кам'яний**

Від дитячої мрії – до власного котеджу!

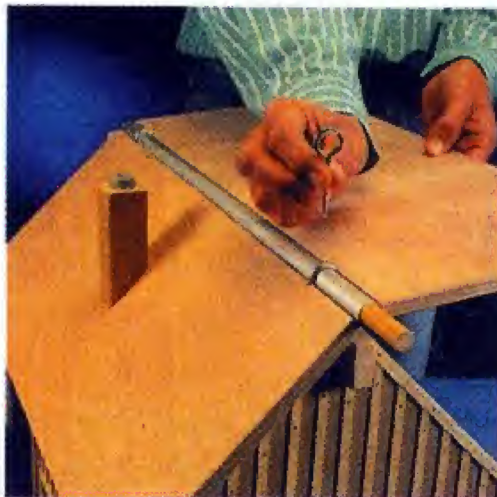
Спорудження будинку краще починати з виконання усіх необхідних малюнків. На малюнках треба розставити всі розміри. Лише після цього можна вже розпилювати елементи будинку.

Алюмінієві трубки діаметром 12 мм за допомогою епоксидного клею кріпимо до даху.

Столярним клеєм і маленькими цвяхами скріплюємо стіни будинку.

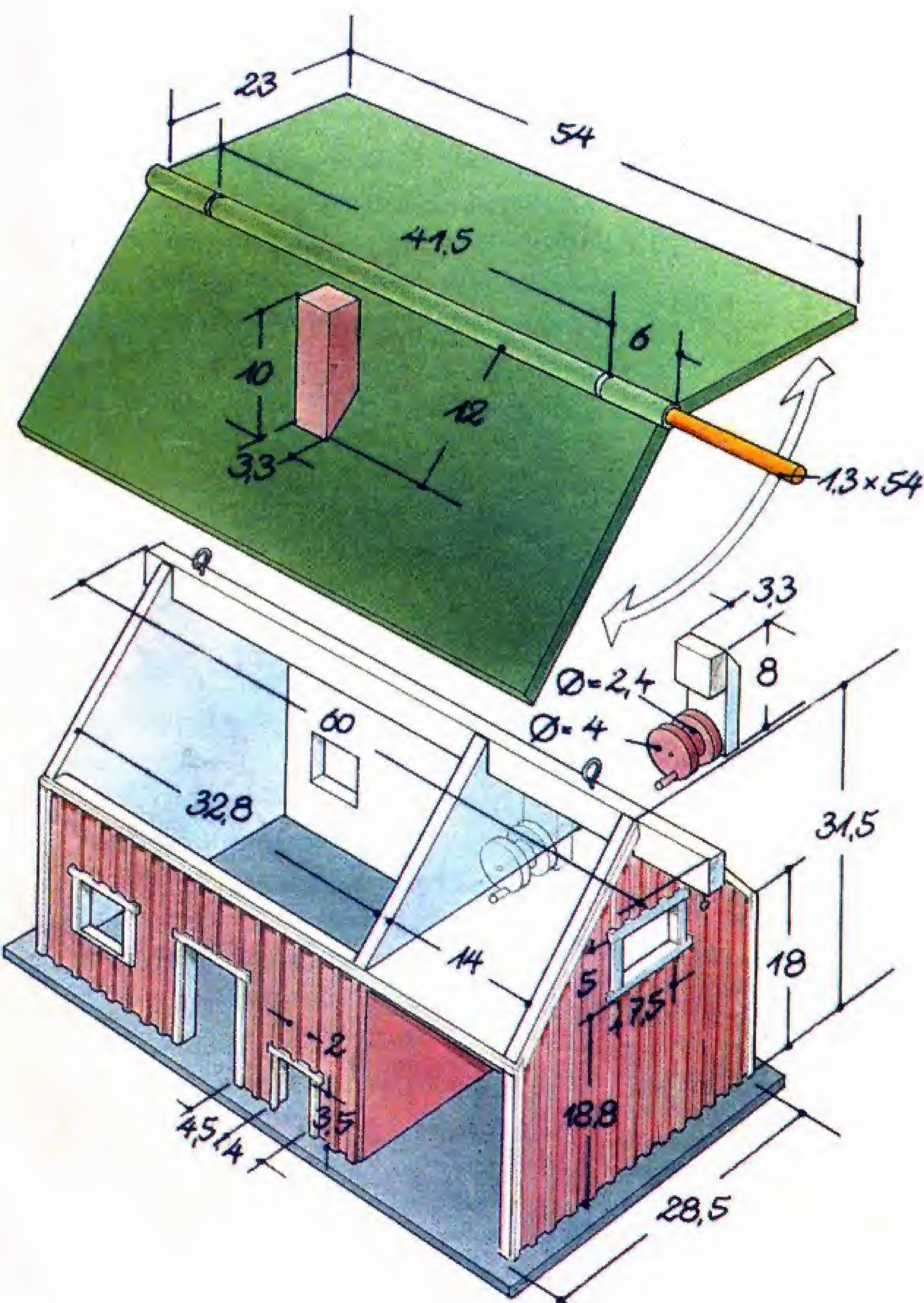
На рисунках зображено, як треба кріпити дах. На схемах показано усі необхідні розміри. Фарбується будинок акварельними фарбами. Білі рами для вікон і дверей наклеюються після фарбування.

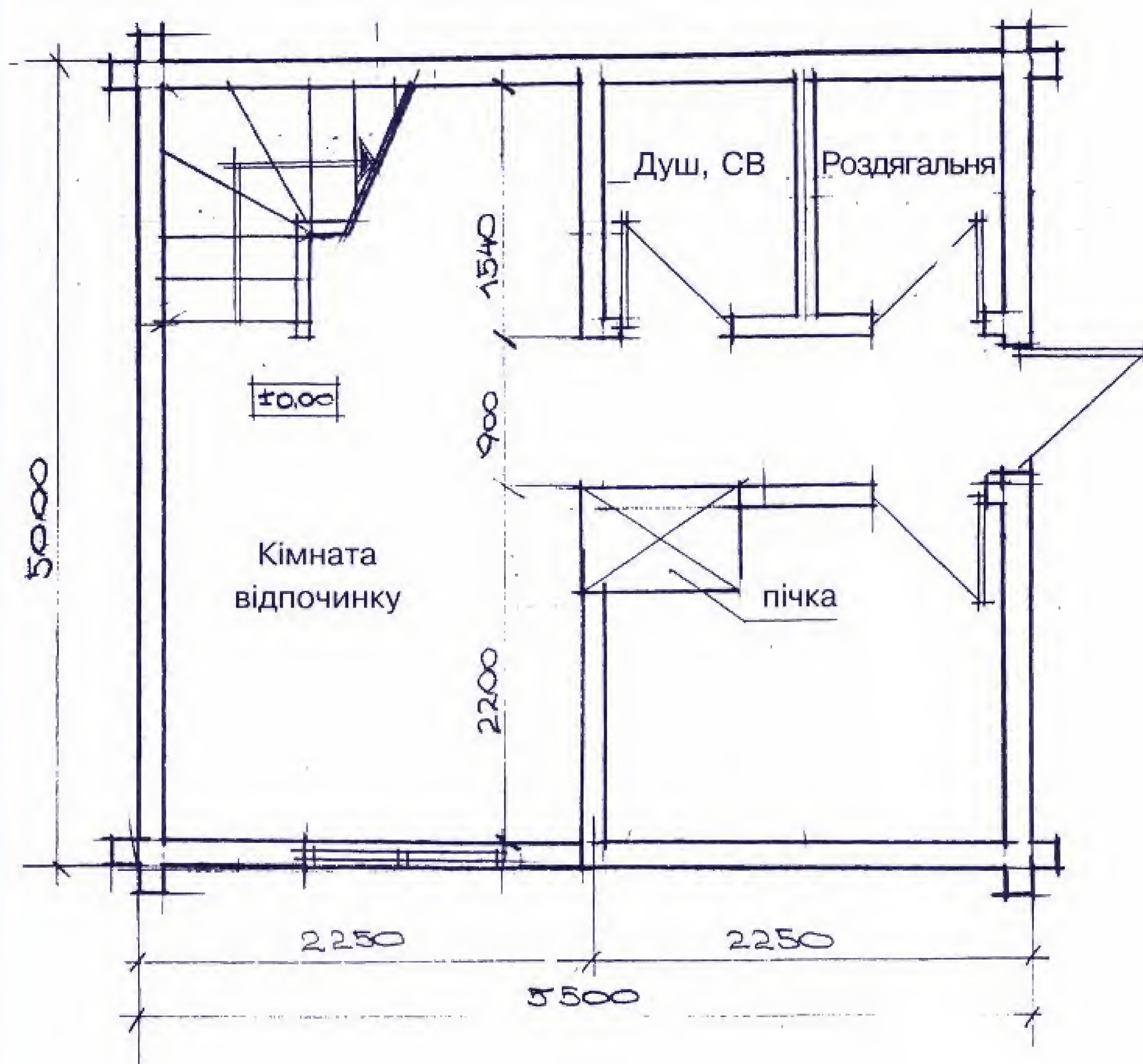
А тепер за діло!

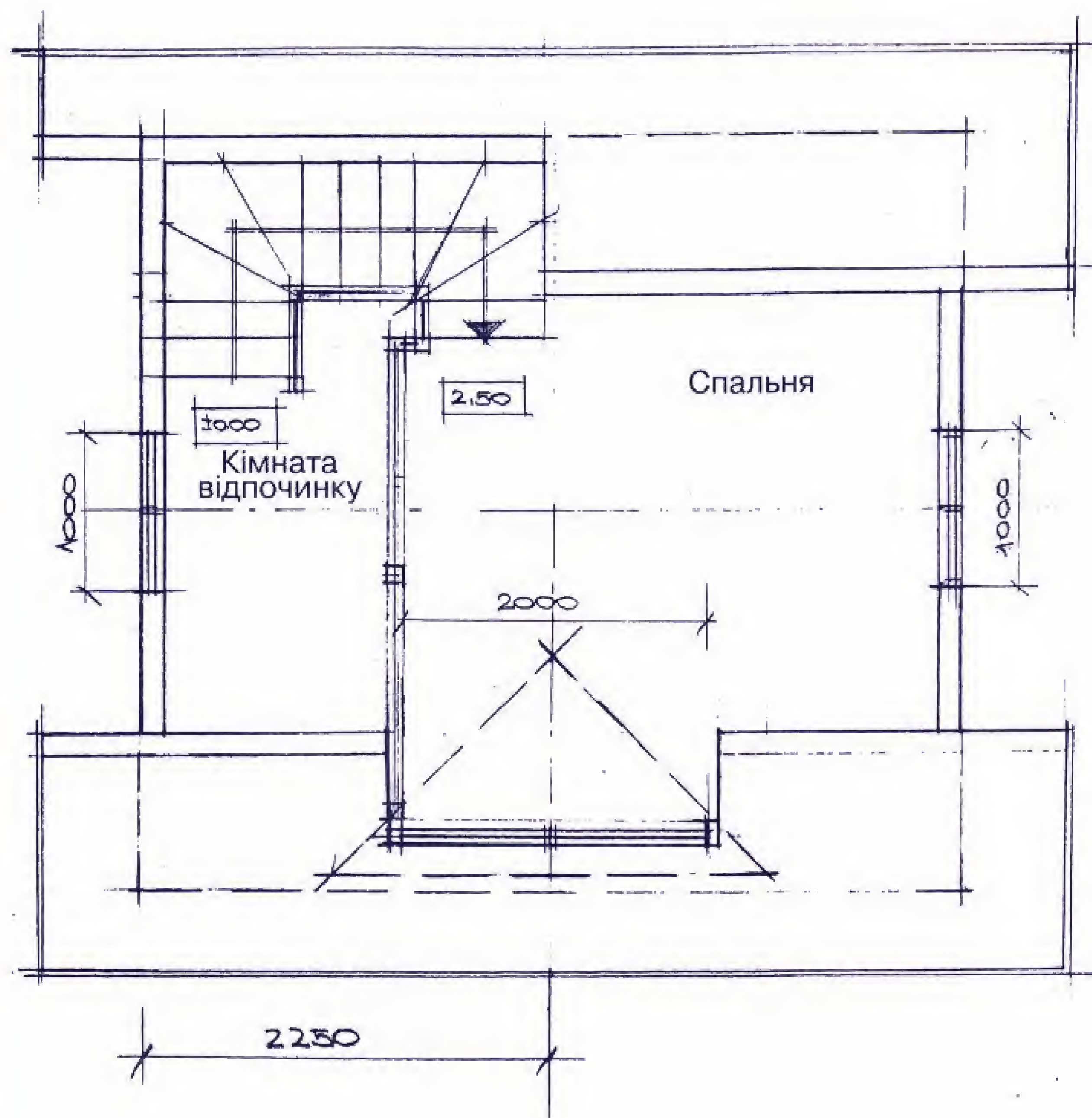
Щасти Вам!

Я. Дулицька

Плани банного комплексу 5500x5000 мм

Потім вкладають мох, клоччя або мінеральну вату. Але краще використовувати мох, оскільки він довговічніший і пахне лісом. Якщо день вітряний, утеплювач приступають уздовж волокон сокирою. При ударі лезо занурюється у колоду і одночасно затягує за собою частину покладеного моху, за який тримається сусідня маса.

Верхню колоду вкладають на підготовлені виступаючі кокси. Коли все стало на свої місця, по колоді стукають барсиком - великим дерев'яним молотком. Довжина ручки молотка трохи більша метра, на кінці його насаджена півметрова цурка. Стукають обережно, щоб колода сідала рівномірно. Щоб не зламати кокси, б'ють по черзі по різних кінцях колоди.

Утеплювач у шви вкладають, коли складена піч. Вважається, що краще виконувати цю роботу до надходження зими. Конопатку роблять у формі маленької лопатки з того ж дерева, що й стіни.

Наступну колоду піднімають на стіни, точніше накочують по схилу колоди, за допомогою мотузки. Якщо зруб роблять окремо, то краще розділити його на дві стопи по висоті. Першу стопу замикають на середині віконних прорізів наскрізними колодами. Тільки після монтажу на місце в них випилюють ділянки під віконні отвори. З таких самих наскрізних повздовжніх колод починають зводити другу стопу.

На зрубі хатини традиційно працюють парами. Колоди підганяють удвох, а жолоб вибирає один майстер. Інші в цей час готують до підйому наступні колоди, витесують тиблі та інше.

Стародавні слов'янські грамоти вказують на те, що колись ще благородні князі, повертаючись з бойових походів, з насолодою рубали хороми власними руками. А в наш час за вас цю роботу зможуть виконати спеціалісти з підприємства "Збірні будинки", які на перше місце ставлять індивідуальний підхід до кожної будівлі і завжди раді задовольнити будівельні смаки найвибагливіших клієнтів.

Матеріал підготували
спеціалісти підприємства "Збірні будинки"
Кібук Ю.Б.,
Сидоренко Р.В.

Адреса підприємства на обкладинці
www.sbordom.com.ua

Діагноз ... за одежиною

За спостереженнями цілителів східної медицини колір одягу жінки, якому вона надає перевагу, сигналізує про її самопочуття.

Прихильність до одягу салатних, зелених, смарагдових тонів прямо натякає на проблеми із жовчним міхуром та печінкою (підвищена кількість білірубіну). "Зелені" жінки обожнюють огірки (свіжі та мариновані), лимони, петрушку, оцтові приправи, птицю. Досвід показує, що весною в них погіршується самопочуття.

Якщо жінка середніх років зранку п'є гарячу гірку каву чи дуже міцний чай, віддає перевагу відтінкам від яскраво-червоного до малинового, їй потрібно пройти медичне обстеження. Організм сигналізує червоним, гарячим та міцним про те, що йому не вистачає тепла, а це означає, що можливі проблеми із серцем та кишечником. Мало тепла і в любительниць пива, смаженого та тушкованого м'яса.

У лікувальній практиці цілителів, особливо східних, людина здавна розглядалася як невід'ємна частина природи. Саме тому всі зміни у навколишньому середовищі миттєво знаходять відбиток в організмі людини. Дощ, зливи, вітер, спека, посуха, тріскучий мороз циркулюють у ній у вигляді енергій вітру, вологості, сухості, тепла й холоду, котрі виробляють певні внутрішні органи. Варто лише порушитися їхньому балансові, як організм тут же втручається і на рівні підсвідомості вказує жінці, яких заходів допомоги внутрішнім органам вона повинна вжити.

Повна жінка не буде носити білі сукні, які зорово збільшують форми її тіла. Однак її бажання схуднути все одно виявиться через білий колір: вона пофарбує волосся, вдягне білу білизну, туфлі, візьме в руки білу сумочку. Навіть не знаючи спонукальних причин - ось тягне і все тут! А причина ховається у зниженому тонусі товстого кишечника чи легенів. До речі, помічено: якщо худенька, тендітна дівчина постійно фарбується у блондинку, то з віком вона неодмінно потовстішає, набере зайву вагу.

Прив'язаність жінок до спідниць-міді, максі, брюк східна медицина тлумачить як відгук на надлишок холоду в організмі, що свідчить про схильність до хвороб нирок, сечовивідних шляхів, сечового міхура. Просто згадайте, як активно починають працювати ці органи, якщо ви перекупалися в холодній воді чи змерзли на вулиці. Що ви робите у таких випадках? Безумовно, прагнете закутатися, зігрітися усіма способами. Аналогічне явище відбувається і на підсвідомому рівні. Організм прагне надійно сховатися від холоду та пов'язаного з ним дискомфорту й підказує жінці, що їй треба вдягати довгі спідниці з теплої тканини, товсті брюки, подовжені піджаки і жакети.

А якщо організмові жінки потрібен холод? Тоді вона припиняє обмежувати себе у солоному (в тому числі у копченостях, консервах), а в одязі дотримується темно-синіх, темно-сірих та чорних тонів. Навіть у домашньому інтер'єрі така жінка віддає перевагу темним тонам: таким чином вона віддає надлишки тепла оточуючим її предметам.

Якщо жінка постійно лякається чогось, їй сняться жахливі сни, вона боїться води, висоти, вогню, темряви - в таких жінок зазвичай слабкі нирки, проблеми із сечовим міхуром. До речі, цей тип жінок надає перевагу світлим тонам, в одязі - строгі прямі лінії, консерватизм і ретро.

Мініатюрні брюнетки, жваві, моторні полюбляють яскравий, часто обтягуючий фігуру одяг і, як не дивно, обожнюють смачненько попоїсти, не особливо обмежуючи себе у виборі страв. У них переважає енергія вологості, а хворіють вони частіше за все на нервові хвороби.

Т. Урзікова

Наш ДІМ

№ 6, 2001

Виробничо-практичний журнал

Виходить 6 разів на рік

Заснований у червні 1997 р.

Додаток до журналу **«Дім, сад, город»**

Головний редактор: **Петро Влас**

Літературний редактор: **Валентина Кротенко**

Верстка, дизайн, макетування: **Яна Дулицька**

Рег. КВ № 812 від 07.07.94

Підписано до друку

Зам.01-2369

Тираж 16100 прим.

Адреса редакції: 02094, Київ-94, вул. Гагаріна, 17а

Тел./факс: 477-73-01; 559-18-88

Друк ТОВ "Новий Друк", 02094, Київ, вул. Магнітогорська 1, тел. (044) 558-29-60

Дерев'яні будинки, дачі, альтанки, бази відпочинку, кафе, бані, сауни, меблі на замовлення, євровікна, двері

Альтанки... Виберіть найпривабливішу!

Гарний дім – щаслива сім'я!

Наш журнал – для ділової сім'ї! Мир Вашому дому!